

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

PROTOKOLL

Ordinært representantskapsmøte
29. august 1991

INNHOILDSFORTEGNELSE

	Side
Åpning	5
Sakliste	8
Forretningsorden	9
Ordinært representantskapsmøte	
29. august 1991	10
Beretning	11
Regnskaper	16
Lønnsjusteringer	21
Avtale om revisjon	38
LO-barnehager	45
Avslutning	

PROTOKOLL

Ordinært representantskapsmøte
29. august 1991

AKTIEARKIVET - OSLO 1991

INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Åpning	5
Sakliste	8
Forretningsorden	9
Suppleringsvalg til Sekretariatet	10
Beretning 1990	10
Regnskaper 1990	11
Lønnsjusteringer	16
Avtale om revisjon	21
LO-barnehager	38
Avslutning	45

Representantskapsmøtet 12 februar behandlet tariffrevisjonen 1991. I den sammenheng vedtok Representantskapet en uttalelse om sysselsettingssituasjonen. Sekretariatet har hatt denne uttalelsen som basis for det arbeid som er gjort overfor myndigheter, næringsliv og alle aktører knyttet til det som har med sysselsettingsprosessen å gjøre. Den skremmende utviklingen - uro - som er skapt i ettertid var begrunnelsen for at Sekretariatet tok initiativ til en sysselsettingskonferanse i Oslo 21 august, hvor vi overfor regjeringen, stortingspartiene, næringslivets organisasjoner, enkelte bedriftsledere, KS, statlige etat og institusjonsledere la fram LOs konkrete krav til statsbudsjettet for 1992. Kravene - slik de ble presentert - er utdelt til Representantskapets medlemmer. Vi vil følge opp disse kravene i forhold til fremleggelsen av statsbudsjettet i oktober, og håndtere dem videre på vårt grunnlag i forhold til den etterfølgende prosess overfor Stortinget.

I hektiske sommeruker, og fulgt opp under valgkampen, har også angrepet kommet på sykkelønsordningen og andre sosiale rettigheter, brist opp gjennom lang innsats fra norsk arbeiderbevegelse side. Vårt svar vedrørende Høyres og Fremskrittspartiets angrep på sykkelønsordningen er velkjent. I den sammenheng vil jeg minne om en ting: fellesprosjektet mellom

TALERLISTE

	Side
Christiansen, Erik.....	14
Endreson, Knut.....	10
Fon, Margot Kvalvik	15,27
Grimnes, Gunnar	29
Hansen, Jan Werner.....	28, 39
Hågensen, Yngve.....	5,8,16,21,32,45
Kolstad, Walter	23
Kostøl, Esther.....	38
Kvistnes, Jan	31
Landsem, Ole.....	30
Lund, Leif	8
Pettersen, Aud Marit	41
Watnebryn, Aud	42
Worum, Sverre	25,31

Landsorganisasjonen i Norge

holdt ordinært Representantskapsmøte 29 august 1991 i Folkets Hus, sal A i Oslo.

Møtet ble åpnet av LOs leder, *Yngve Hågensen*, som på vegne av Sekretariatet ønsket Representantskapets medlemmer og innbudte gjester vel møtte.

Han fortsatte:

Det ordinære møtet i Representantskapet har en sakliste som fremkommer av LOs vedtekter. Utover de vedtektsbestemte sakene, foreslår Sekretariatet at vi i tillegg behandler tre saker. Dette er saker som var til behandling eller ble utsatt på Representantskapsmøtet 12 februar d.å. Dette gjelder lønnsjusteringer, avtale om revisjon og LO-barnehager som vi følger opp i forhold til den prosessen som Representantskapet i møte 12 februar tilrettela.

Representantskapsmøtet 12 februar behandlet tariffrevisjonen 1991. I den sammenheng vedtok Representantskapet en uttalelse om sysselsettingssituasjonen. Sekretariatet har hatt denne uttalelsen som basis for det arbeid som er gjort overfor myndigheter, næringsliv og alle aktører knyttet til det som har med sysselsettingsspørsmål å gjøre. Den skremmende utviklingen – uro – som er skapt i ettertid var begrunnelsen for at Sekretariatet tok initiativ til en sysselsettingskonferanse i Oslo 21 august, hvor vi overfor regjeringen, stortingspartiene, næringslivets organisasjoner, enkelte bedriftsledere, KS, statlige etat- og institusjonsledere la fram LOs konkrete krav til statsbudsjettet for 1992. Kravene – slik de ble presentert – er utdelt til Representantskapets medlemmer. Vi vil følge opp disse kravene i forhold til fremleggelsen av statsbudsjettet i oktober, og håndtere dem videre på vårt grunnlag i forhold til den etterfølgende prosess overfor Stortinget.

I hektiske sommeruker, og fulgt opp under valgkampen, har også angrepene kommet på sykelønnsordningen og andre sosiale rettigheter, bygd opp gjennom lang innsats fra norsk arbeiderbevegelses side. Vårt svar vedrørende Høyres og Fremskrittspartiets angrep på Sykelønnsordningen er velkjent. I den sammenheng vil jeg minne om en ting; fellesprosjektet mellom

Landsorganisasjonen og Næringslivets Hovedorganisasjon – gjort i et samarbeid med en tidligere regjering, ledet av Jan P Syse – vil bli fulgt med argusøyne fra opinionen, politikere, næringslivet, – fra alle. Vi har kommet godt igang. Der det jobbes aktivt kan vi vise til skikkelige resultater, men vi må erkjenne, og jeg benytter denne anledningen overfor Representantskapet også å gjøre det, at vi ikke er like godt igang innenfor alle bransjer – innenfor alle bedriftsområder. Ved siden av den holdningsmessige begrunnelsen for avvísning av inngrep i sykelønnsordningen, hadde det vært viktig for oss å konstruktivt kunne bidra med en dokumentasjon som gjorde inngrep håpløst for politiske motstandere. Denne dokumentasjonen kan vi greie hvis vi gjennomfører fellesavtalen med den vilje vi vet det ligger i å forsvare det sosiale sikkerhetsnett vi har stått i spissen for alle sammen. Vi kan gjennom dette fellesprosjektet i hver enkelt bedrift bedre arbeidsmiljøet, høyne trivselen og dermed folks mulighet til å fungere i arbeidslivet, og sykefraværet går ned som et resultat og følge av det. Det har vi erfaringer på. Da vil utgiftene til sykelønnsordningen gå ned. Det er viktig at vi greier å møte disse angrepene i hverdagen positivt og konstruktivt ved siden av den holdningsmessige argumentasjon vi skal gjøre bruk av for å forsvare de rettighetene vi har stått i spissen for, og som vi har all grunn til å være stolte av. Angrepene går ikke bare på sosiale rettigheter. Angrepene møter vi også i hverdagen på andre områder. Det man kaller omorganiseringer i arbeidslivet – for dette går over et vidt spekter og har mange sider – og hvor kontraktørbegrepet på en måte er en side av det hele. Det har etter hvert fått et vidt omfang. Selv om det fremdeles er størst i bygg og anleggsbransjen, utvides omfanget betydelig. Også faglig/politisk har vi hatt problemer med å finne en fellesnevner for hvordan vi kan angripe disse problemene. Fagbevegelsen og partiet har som sitt første skritt i denne sammenheng, utarbeidet et felles syn i en egen løpeseddel som er sendt ut i disse dager. Jeg vil referere hovedpunktene i den:

«Arbeiderpartiet og fagbevegelsen vil trappe opp kampen mot uregelmessige forhold i arbeidslivet. Innsatsen vil særlig rettes mot svart arbeid og kontraktørvirksomhet som setter til side viktige spilleregler i arbeidslivet. De som ikke betaler skatt og avgifter undergraver det offentliges inntektsmuligheter og skyver byrden over på andre. Det er også med på ødelegge for seriøse næringsdrivende. For å få til sunnere forhold, går Arbeiderpartiet og fagbevegelsen inn for å redusere den skattefordelen en kan oppnå ved at lønnstakervirksomhet registreres som selv-

stendig næringsdrivende, stramme inn regleverket for selvstendige næringsdrivende, slik at fordelene beholdes de som reelt driver egen virksomhet, styrke skattemyndighetenes kontrollapparat overfor områder med mye kontraktørvirksomhet, sette politiet i stand til å følge opp anmeldte brudd på skatteregler og lov om sysselsetting. Innføre en antikontraktørklausul ved anbud hvor det offentlige har styring og avgjørende innflytelse over midlene. Gjennom lovverket gjøre ansvarsforholdene på byggeplassene klarere og skjerpe forpliktelsene til å hindre brudd på samfunnets spilleregler.»

Fra LOs side vil vi følge opp dette. Det følges opp i et departementalt utvalg som Stein Reegård leder, og i Stortinget er gruppa vår beredt til å møte de forslag som blir lagt fram hva angår lovendringer for å følge opp de strekpunktene jeg har vist til. Det er vårt håp at vi gjennom dette initiativet kan sørge for å få dette på banen på det grunnlag at man ikke bare snakker om hvor stort problem det er, men også lager et grunnlag for hvordan man kan angripe det for å finne løsninger, som gjør at vi får en annen type styring med dette i framtiden enn det som åpenbart ligger der i dag.

Høsten 1991 og neste år vil bli preget av Europa-debatten. Representantskapet vil behandle EØS-avtalen, og på vegne av Landsorganisasjonen ta standpunkt til den når det foreligger et forhandlingsresultat. Europa-debatten, slik også Kongressen fastslo i sitt vedtak, er snart tilrettelagt gjennom FAFO og den styringsgruppa Sekretariatet har nedsatt for å være med å tilrettelegge det debattopplegget som AOF på våre vegne skal sørge for en bredest mulig tilslutning.

Prosjekt 93 er i rute og klart til 1 oktober. I tiden fram til oktober vil det bli tilrettelagt opplegg for forbundene, særlig de som i forbundene som skal være aktive ute og presentere opplegget sammen med vårt eget distriktsapparat. Samtidig som opplegget presenteres, vil vi også presentere det overfor massemedia.

Jeg har benyttet åpningshilsenen til å peke på noen konkrete arbeidsoppgaver som Sekretariatet vil følge videre, for at Representantskapet skal være klar over at Sekretariatet følger opp de kongressvedtak vi har gjort, og de vedtak vi har gjort hva angår prosesser og enkeltsaker vi har satt på dagsorden og som skal gjennomføres i løpet av kongressperioden.

Ingen representanter hadde merknader til innkalling til møtet, og Yngve Hågensen erklærte møtet for lovlig satt.

Yngve Hågensen refererte følgende forslag fra Sekretariatet til

SAKLISTE

1. Åpning.
2. Suppleringsvalg til Sekretariatet.
3. Beretning 1990.
4. Regnskap 1990.
5. Lønnsjusteringer.
6. Avtale om revisjon.
7. LO-barnehager.

Leif Lund, NNN: Jeg synes innledningsforedraget til LO-lederen hadde mange perspektiver i seg. Derfor synes jeg at vi må gis en sjanse til å komme med ytringer om noen av de punktene. Slik dagsorden presenteres, er det ikke rom for det.

Jeg vil foreslå at det gis rom for å komme med synspunkter på innledningen av møtet.

Yngve Hågensen: Problemet er at LOs Representantskaps oppgaver er nedfelt i Landsorganisasjonens vedtekter. Vi kan ved å gå gjennom vedtektene konstatere hva som er Representantskaps oppgaver. Det er Sekretariatet som daglig skal følge Landsorganisasjonens gjøremål. Følge opp Kongressens vedtak og Representantskaps pålegg. Det er en arbeidsdeling mellom Kongress, Representantskap, Sekretariat og LOs administrasjon. Det er god tradisjon i Representantskapet, som det er i andre organer, at vi passer på hvilke organer som har ansvaret for hva, og på det grunnlaget tilrettelegge dagsorden. Når det gjelder den alminnelige faglig/politiske diskusjonen, har den alltid vært hjemme i det møte hvor Representantskapet tar stilling til en tariffrevisjon. Det vil vi formodentlig gjøre i februar neste år. Det som er vanskelig for oss er at vi på den ene side har som tradisjon og vedtektsbestemt håndtering av saker. Samtidig vil vi at Representantskapet skal få en kort orientering om hvordan vi følger opp sakene mellom representantskapene. Det var bakgrunnen for at LO-lederen ga den orienteringen han ga. Ønsker Representantskapet en debatt i forhold til det, er det Representantskapet som vedtar det. Da minner jeg dere om at LOs administrasjon og LO-lederen, i forståelse med Sekretariatet, må passe på at LO-lederen ikke inviterer til en slik debatt, men holder seg formelt til hva en åpning er. Det vil

da bli alternativet, og jeg er lei meg hvis Representantskapet gjør et vedtak som innebærer at vi må håndtere det på en slik måte.

Forslag til sakliste ble godkjent.

Følgende forslag til *forretningsorden* ble *enstemmig godkjent*:

1. Møtets forhandlinger er ikke offentlige.
Informasjon til pressen tilrettelegges av LOs informasjonsavdeling.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første og 5 minutter annen gang. Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag innlevers skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.
5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemningene samt vedtakene.
SÅ FREMT REPRESENTATSKAPET IKKE FORLANGER PROTOKOLLEN OPPLEST, GIS SEKRETARIATET FULLMAKT TIL Å GODKJENNE PROTOKOLLEN.

Administrasjonen foreslo Yngve Hågensen og Esther Kostøl som dirigenter.

Dette ble enstemmig godkjent.

Yngve Hågensen opplyste at Evy Buverud Pedersen fungerer som protokollsekretær, samtidig som han ba om at Knut Endreson på administrasjonens vegne la fram regnskapene i Svein-Erik Oxholms sykdomsfravær.

Representantskapet tok dette til orientering.

Saklistas punkt 2

Suppleringsvalg til Sekretariatet

Dirigenten, *Yngve Hågensen*, refererte følgende innstilling fra Sekretariatet til Representantskapet:

«Arnfinn Nilsen velges som Sekretariatsmedlem nr 1 etter Harald Øveraas.»

Vedtak: Arnfinn Nilsen ble enstemmig valgt.

Dirigenten, *Yngve Hågensen*, refererte følgende innstilling fra Sekretariatet til Representantskapet:

«Finn Erik Thoresen velges som ny vararepresentant nr 7 i Sekretariatet.»

Vedtak: Finn Erik Thoresen ble enstemmig valgt.

Saklistas punkt 3

Beretning 1990

Dirigenten spurte om Representantskapet kunne godta at bare hovedpunktene i beretningen ble referert, og anmodet om at de som ønsket ordet til et av punktene forlangte det under gjennomgangen av beretningen.

Dirigentens forslag til behandling ble enstemmig godkjent.

Ingen av Representantskapets medlemmer ba om ordet til LOs beretning for 1990.

Dirigenten refererte følgende innstilling fra Sekretariatet:

«Representantskapet innstiller beretningen for godkjenning for Kongressen 1993.»

Vedtak: Sekretariatets innstilling ble enstemmig godkjent.

Saklistas punkt 4:

Regnskap 1990

Dirigenten ga ordet til *Knut Endreson*, som tok for seg regnskapene.

Knut Endreson: Regnskapene er i år for første gang sendt ut til representantene på forhånd. Jeg vil, i tillegg til de kommentarene og notene som følger regnskapene, gi noen tilleggskommentarer.

1989 var første året vi presenterte regnskapene på denne måten. Regnskapene for 1990 vil sammen med notene kunne sammenlignes med 1989 på de vesentligste punktene.

Kontingentinngangen i 1990 var på ca 161,6 millioner kroner. Dette er 5,4 millioner kroner mer enn i 1989, og 7,6 millioner mer enn budsjettert. Dette gir en snittkontingent på kr 266,56 pr yrkesaktivt medlem pr år. I 1989 var snittkontingenten kr 257,68. Dette er en økning på ca 3,5%. LO hadde i 1990 572 457 betalende medlemmer.

Diverse driftsinntekter er på ca 3,5 millioner. En økning fra 1989 på 2,1 million. Dette er 4,5 millioner under budsjettert beløp. Noe av årsaken til dette er at vi i 1990 har ført en del av tidligere utgiftsreduksjoner direkte mot utgiftskontiene. Dette for å få et mest mulig korrekt bilde av våre egne utgifter.

Vedtektsbestemte avsetninger er i 1990 oppført med 0. Dette som et resultat av Kongressens vedtak i 1989 om at vi fra og med 1990 skal foreta årsoppgjørdisposisjoner i forhold til årsresultatet. At det var riktig å endre vedtektene på dette punktet viser en beregning vi har gjort, og hvor vi har benyttet de samme avsetningsregler som i 1989. Dette ville gitt oss et betydelig mindre beløp til aktiviteter i 1990. Dersom vi skulle ha redusert utgiftene våre tilsvarende, ville dette betydd en vesentlig reduksjon av de viktige oppgavene vi har.

Driftsinntektene netto er på kr 165 178 000,-.

Driftskostnader. Lønn, arbeidsgiveravgift og sosiale utgifter beløper seg til 39,9 millioner. Ved årets utgang var det 156 ansatte sentralt. Den største posten under driftskostnader er tilskudd. I 1990 var den på 52,9 millioner kroner.

Driften av LOs distriktskontorer kostet oss i 1990 i overkant av 24 millioner kroner. LO har i dag 18 distriktskontorer med 74 ansatte. Utgivelsen av LO-Aktuelt Fri Fagbevegelse kostet oss 7,6 millioner kroner. I LO-Aktuelt er det 8 ansatte.

Driftskostnadene er ialt på 157,9 millioner kroner, men i dette beløpet har vi avsatt til dekning av tap på fordringer i 1990 og 1991, og avskrivninger på Sørmarka studie- og konferansesenter på vel 4,4 millioner kroner. I forhold til budsjett for 1990 ligger vi ca 8 millioner under budsjettert beløp.

Driftsresultatet før renter og aksjeutbytte viser et overskudd på ca 7,2 millioner.

Finansposter. Renteinntektene er lik fjorårets inntekter, men 5,6 millioner under budsjettetert beløp. En av årsakene til dette er at vi ikke regnet med rentenedgangen vi fikk på våre bankinnskudd. Vi har også i perioden hatt mindre innestående enn beregnet.

Sammen med aksjuebyttet er inntektene på 38,4 millioner kroner.

Årsoverskuddet for 1990 er på kroner 45,6 millioner, mot budsjettetert 51,4 millioner. Tar vi hensyn til avskrivningene og avsetningene til tap på fordringer, ville resultatet blitt 5 millioner bedre enn godkjent budsjett. Jeg synes det er riktig å bemerke at budsjettstyringen virker.

Vi foreslår årsoppgjørdisposisjoner på kroner 36,4 millioner, og resterende overskudd på kroner 9 millioner overført til kapitalkonto.

De totale driftsinntekter på kroner 204 millioner er fordelt slik: Kontingent 162 millioner, renter 35 millioner, aksjuebytte 3 millioner og diverse inntekter 4 millioner. Sammenlignet med 1989 viser dette en nedgang på 4 millioner. I 1990 tilbakeførte vi fra fonds 13 millioner, slik at rene driftsinntekter er 195 millioner kroner.

Utgiftene er fordelt med kr 158 millioner på driftskostnader, avsetninger 37 millioner. Overskuddet er på kr 9 millioner.

I bank, kasse og postgiro har vi plassert kroner 244 millioner. Debitorene er på tilsammen 52 millioner. Den største debitoren er Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse med kr 24 millioner. Utestående kontingent utgjør kr 16 millioner. Dette er forhåndsbokført kontingent i 1990 i henhold til de kontingentavregninger forbundene har sendt inn. Vi har avsluttet regnskapet slik at vi har fått med de fleste avregningene, men om vi i framtiden skal holde regnskapet «oppe» så lenge at vi får alle avregninger med, må vurderes da vi dermed kan få en forholdsvis sen avslutning på regnskapet.

Verdipapirene er på 68 millioner – fordelt med 50 millioner på aksjer og 18 millioner på obligasjoner.

Utlån er på tilsammen 106 millioner. I dette beløpet inngår byggelån til Arbeiderbevegelsens Folkehøgskole, Ringsaker med 7 millioner kroner.

Eiendommer og innskudd er på kr 106 millioner. Totalt har vi eiendeler på tilsammen kroner 577 millioner.

Kortsiktig gjeld utgjør 10 millioner og fond 499 millioner. Kampfondet, som er det største, er på kroner 388 millioner. De øvrige fonds utgjør kroner 62 millioner.

Kampfondets økning de siste 4 år er fra en beholdning på 302,8 millioner til 388,1 millioner i 1990. En økning på 85 millioner. Dette utgjør kr 494,- pr. medlem.

Vi har en fri egenkapital på 113 millioner. Gjeld og egenkapital utgjør tilsammen kroner 577 millioner.

Kausjonsansvaret er på kroner 16 millioner. LO har stilt garantier for tilsammen 62 millioner.

Forsikringsfondene i Samvirke er på ca 17 millioner kroner.

Sykelønnsordningens Fond: Avkastningen av dette fondet finansierer LOs Fritidsforsikring. Premien i 1990 var på kr 36 028 000. Det akkumulerte underskuddet i Fritidsforsikringen er på kroner 75 millioner. Det er inngått avtale om at det akkumulerte underskuddet skal dekkes opp innen utløpet av 1996.

Renteinntektene i 1990 var på ca 38 millioner kroner, slik at overskuddet i Fondet i 1990 var på kr 1 327 000,-. Dette foreslås overført egenkapitalen.

Det vesentligste av Fondets midler er plassert i bankinnskudd; 289 millioner. 3,5 millioner er plassert i aksjer og 88 millioner i utlån. Utlånene er fordelt med kr 70 millioner i ansvarlig lånekapital i Landsbanken og 18,3 millioner i Lavlønnsfondet.

LOs Revisjonskontor. Overskuddet på kr 316 428,- foreslås overført kapitalkontoen.

LOs Ungdomsutvalg. Over dette regnskapet dekker vi utgiftene til to ansatte. Tilskuddet fra LO er fordelt mellom tilskudd og overføringer fra posten verve- og aktivitet.

Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse. Pensjonskassa administreres av Samvirke forsikring. Utgiftene er renteutgifter som påløper i forbindelse med gjeld til LO.

I løpet av høsten håper vi å få en avklaring på pensjonskassas utestående gjeld og framtidige utbetalinger. Det foreligger en utredning fra Samvirke om problemstillingen, og vi har fått en juridisk vurdering av ansvarsforholdet.

Opplysnings- og Utviklingsfondet: Inntektene viser en liten økning fra 1989. I den forbindelse kan vi opplyse at det i de sju første månedene i år viser en bedring på ca 7 millioner, eller 26% i privat sektor. Vedtaket i forbindelse med tariffrevisjonen om styrking av inntektssiden i fondet ser nå ut til å virke. Pre-

meinntektene i 1990 fordeler seg slik: Privat sektor 59,1 millioner og offentlig sektor 12,7 millioner. Renteinntektene er på kr 0,2 millioner. Totalt 72 millioner; en økning på 0,9 millioner fra 1989. Driftskostnadene er også på 72 millioner, og da dette er et fordelingsregnskap, og det er fordelt med 53,6 millioner og det resterende beløp – 18,4 millioner – er fordelt til forbundene og AOF etter en fordelingsnøkkel med grunnlag i medlemstallet.

Folkets Hus Fond: I 1990 har Folkets Hus Fond fått tilskudd fra LO som tilsvarende driften av Folkets Hus Landsforbund. Tidligere var det en fast avsetning av kontingenten som var tilskuddet, men med de endringer som er vedtatt vedrørende avsetningene er tilskuddet for 1990 det samme som driften av Landsforbundet. Når vi tar hensyn til finanspostene, viser Fondets regnskap et overskudd på vel 4,2 millioner. Dette foreslås overført kapitalkontoen. Balansen viser at vi har lånt ut til medlemsorganisasjonene tilsammen 68,4 millioner. Bankinnskudd viser 3,6 millioner, aksjer 5 millioner og debitorer 1,4 millioner. Gjeld og egenkapital viser at Fondet har et lån til LO på 4 millioner. Egenkapitalen er på 74,3 millioner.

Sekretariatet innstiller på at de framlagte regnskap for 1990 godkjennes med de forslag til årsoppgjørdisposisjoner som er foreslått.

Yngve Hågensen takket Knut Endreson for gjennomgangen av regnskapene.

Dirigenten ga ordet til revisor *Erik Christiansen* som refererte revisjonsrapporten fra Ernst & Young:

«REVISJONSBERETNING

Vi har utført revisjonen for regnskapsåret 1990 i henhold til god revisjonsskikk.

Regnskapet er satt opp i henhold til vedtektene. De endringer av retningslinjer for avsetninger som ble vedtatt på kongressen i 1989 er innarbeidet.

Det er avlagt egne regnskaper, og vi har avgitt særskilte revisjonsberetninger for:

- Sykelønnsordningens Fond
- LOs Revisjonskontor
- LOs Ungdomsutvalg
- Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse

- Opplysnings- og Utviklingsfondet
- Folkets Hus Fond.

Vi finner grunn til spesielt å nevne den risiko som knytter seg til de utestående fordringer/garantiansvar i Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse, som til nå ikke er endelig avklart.

Årsoppgjørene er avgitt i samsvar med regnskapslovens regler og god regnskapsskikk, og gir, etter vår mening, et forsvarlig uttrykk for LO's finansielle stilling pr. 31 desember 1990, og for årets resultat.

Oslo, den 14. august 1991

Ernst & Young ANS

Nic. Bergkastet

Statsautorisert revisor»

Dirigenten ga ordet til Revisjonsutvalgets leder, *Margot Kvalkvik Fon*, som refererte Revisjonsutvalgets beretning:

«REVISJONSUTVALGETS BERETNING 1990

LOs Revisjonsutvalg har for 1990 utført sine oppgaver i henhold til vedtektene og gitte regler.

Utvalget har gjennomgått protokollene fra Ledermøtene og fra Sekretariatets møter.

Spørsmål som revisjonsutvalget har hatt til protokollene er tilfredsstillende besvart.

Revisjonsutvalget har gjennomgått regnskapene 1990 for:

Landsorganisasjonen i Norge

Sykelønnsordningens Fond

LOs Ungdomsutvalg

LOs Revisjonskontor

Den norske Fagorganisasjons pensjonskasse

LOs Opplysnings- og utviklingsfond

Folkets Hus Fond

Utvalget har tatt opp problemstillinger i og omkring regnskapene og det er gitt tilfredsstillende svar i henhold til disse.

Utvalget vil bemerke at problemene omkring Den Norske Fagorganisasjons pensjonskasse ennå ikke er blitt løst.

Det er ennå en noe sen ferdigstilling av regnskapene, og utvalget savner tilfredsstillende perioderegnskap i løpet av året.

Revisjonsutvalget vil også nevne at det har vært nødvendig med et sterkt engasjement i omlegging og gjennomføring av ny revisjonsordning for LO og forbundene.

Revisjonsutvalget fungerer i dag som styre for den administrative del av LOs revisjonskontors virksomhet, og utvalget har i den forbindelse et nært samarbeid med kst. revisjonssjef som også er revisjonsutvalgets sekretær. Med ny revisjonsordning bør nå dette arbeidsgiveransvaret vurderes på nytt.

Revisjonsutvalget har i sitt arbeid hatt et godt samarbeid med LOs hovedkasserer, økonomiavdelingen samt med den eksterne og interne revisjon.

Revisjonsutvalget finner at de framlagte regnskaper gir et riktig bilde av vedkommende organisasjoner og institusjoners økonomi, og foreslår:

De framlagte regnskaper for 1990 innstilles til godkjenning.

Oslo, 25. juni 1991

LOs Revisjonsutvalg

Margot Kvalvik Fon

Trygve Johnsen, Bente Halvorsen»

Det var ingen kommentarer til regnskapene for 1990.

Dirigenten Yngve Hågensen refererte innstillingen fra Sekretariatet til Representantskapet:

- «1. Regnskapene innstilles for godkjenning for Kongressen 1993.
2. Årsoppgjørdisposisjonene i de enkelte regnskap godkjennes.»

Vedtak: Enstemmig vedtatt.

Saklistas punkt 5

Lønnsjusteringer

Yngve Hågensen refererte følgende innstilling fra Sekretariatet:

- «1. Protokoll av 7 mai 1991 mellom distriktssekretærforeningen og LOs ledelse godkjennes.
2. Lønnsfastsettelse for tillitsvalgte som foreslått i notatet godkjennes.»

Bakgrunnen for denne innstillingen er at Sekretariatet nedsatte i møte 3 september 1990 et utvalg «for å utrede lønns- og arbeidsvilkår for de i LO som ikke omfattes av tariffavtale.»

Det var forutsatt at Sekretariatet skulle ha behandlet utvalgsinnstillingen før Representantskapsmøtet 12 februar 1991. Innstillingen ble ikke ferdigbehandlet, og saken således trukket fra Representantskapets sakliste 12 februar 1991.

I desember 1981 nedsatte Representantskapet et utvalg for å utrede forslag til kongressvalgtes lønnsforhold.

Utvalgets innstilling ble godkjent av Representantskapet i januar 1982, og innebar blant annet at LO-leder skulle lønnes tilsvarende underdirektør i statens lønnstabell. De andre tillitsvalgte to og tre lønnstrinn under, p.t. 33, 31 og 30.

Staten har etter 1982 «løst opp» på sin lønnsstruktur og stillingsbetegnelser for leder- og spesialstillinger.

I statens lønnssystem er underdirektør fra 1 mai 1991 plassert i lønnstrinn 31 – 39.

I den vurdering som det sekretariatsoppnevnte utvalget la fram heter det:

«Utvalget har festet seg ved følgende hovedtrekk:

Siden forrige mer totale gjennomgang i LO 1982, har det innenfor flere forbundsområder vært en sterkere lønnsutvikling for omtalte grupper enn i LO sentralt.

Utvalget vil også bemerke at det har skjedd en ikke ubetydelig oppnormering av ledernivåene og den såkalte spisskompetanse innen både privat og offentlig sektor i samme tidsrom.

Landsorganisasjonen har ansvaret for å løse betydelige fellesoppgaver. En forutsetning for at organisasjonen skal kunne løse disse oppgavene, er at det føres en personal- og lønnspolitikk som gjør det mulig å rekruttere og beholde kvalifiserte medarbeidere.»

Utvalget har videre pekt på at de tillitsvalgte lønns plassering må stå i et rimelig forhold til den enkeltes ansvar og den tid som medgår til å fylle vervet.

Sekretariatet har godkjent lønns- og arbeidsavtale for saksbehandlere og avdelingsledelse med virkning fra 1 januar 1991. Saksbehandlere lønns plasseres innenfor lønnstrinn 25 – 31. Avdelingsledere og stedfortredende avdelingsledere lønns plasseres innenfor lønnstrinn 32 – 38.

Den innstilling som jeg her presenterer, og som er nedfelt i dette dokumentet, har vært behandlet i Sekretariatet i to møter. Forslaget som foreligger er et kompromiss etter lange, grundige drøftinger i Sekretariatet. Jeg sier lange og grundige drøftinger fordi dette ikke er noen enkel sak, tvertom, det er en særdeles ømtål og vanskelig sak å behandle. Det er alltid vanskelig å gå til våre respektive organer og legge fram forslag til lønnsøk-

ninger for oss selv. Det er alltid vanskelig å finne et riktig tidspunkt for det. I Sekretariatet har vi hatt eksempler på gode tidspunkter for å gjøre slike forslag. Lederlønnsdiskusjonen som har vært i samfunnsdebatten har Landsorganisasjonen og hver enkelt av oss vært svært opptatt av. Det er åpenbart at mange av de som utgjør Representantskapets medlemmer vil føle at vi nå møter oss selv i døra. For ikke si at vi får den midt i trynet, og at vi i denne sammenheng på en måte sitter i glasshus. For LO er virkeligheten den at mange forbund har gjennomført reguleringer som innebærer at tillitsvalgte fra forbund som velges til LO-tillitsvalgte, må gå ned i lønn ved overgangen fra forbundstillitsvalgt til LO-tillitsvalgt. Det er systemer vi har valgt å følge, og som ikke alltid fungerer i forhold til de forutsetninger systemene hadde som bakgrunn. Våre distriktssekretærer er i dag lønsmessig plassert lavere enn tilsvarende stillinger i de største fagforbundene. For LO blir det etterhvert en uholdbar situasjon. Undertegnede har selv klare oppfatninger om lederlønninger, og jeg vil stå ved dem. Derfor er det at jeg selv ville presentere forslaget, fordi jeg mener at vi har en saklig begrunnelse for forslaget vi legger fram, og som vi åpent kan stå fram med, med de grunnleggende holdninger vi har til slike spørsmål. Ut fra en totalvurdering, ikke bare av de reaksjoner vi vil møte både utad og innad, men også i forhold til LOs eget behov, sørger for at vi ajourfører oss lønsmessig i forhold til en rekke av fagforbundene, men kanskje også i forhold til de intensjoner som har vært bakgrunnen for de lønnsvurderinger som tidligere er gjort.

Jeg vil gjenta innstillingen:

- «1. Protokoll av 7 mai mellom distriktssekretærforeningen og LOs ledelse godkjennes.
2. Lønnsfastsettelse for tillitsvalgte som foreslått i notatet godkjennes.»

Dette innebærer følgende

Leder	ltr 35
Nestleder	ltr 34
Hovedkasserer	ltr 34
1. sekretær	ltr 34
Sekretærer	ltr 33

Jeg tar med dette opp Sekretariatets enstemmige innstilling.

Ingen ønsket ordet til saken.

Vedtak: Enstemmig vedtatt.

Notat fra Sekretariatet vedrørende:

«Lønnsfastsettelse i henhold til vedtektene

Ingress:

Dét vises til vedtektenes § 9.4 og 8 hvor LOs representantskap er gitt i oppgave å fastsette lønn for LOs tillitsvalgte og distriktssekretærer.

Innstilling:

1. Protokoll av 7 mai 1991 mellom distriktssekretærforeningen og LOs ledelse godkjennes.
2. Lønnsfastsettelse for tillitsvalgte som foreslått i notatet godkjennes.

Bakgrunn:

Sekretariatet nedsatte i møte 3 september 1990 et utvalg «for å utrede lønns- og arbeidsvilkår for de i LO som ikke omfattes av tariffavtale.»

Det var forutsatt at Sekretariatet skulle ha behandlet utvalgsinnstillingen før Representantskapsmøtet 12 februar 1991.

Innstillingen ble ikke ferdigbehandlet, og saken således trukket fra Representantskapets sakliste 12 februar 1991.

Saksopplysninger:

Angående lønns- og arbeidsvilkår for distriktssekretærene er det ført ordinære drøftelser mellom distriktssekretærforeningen og LOs ledelse. Anbefalt protokoll følger vedlagt.

I desember 1981 nedsatte Representantskapet et utvalg for å utrede forslag til kongressvalgtes lønnsforhold. Utvalgets innstilling ble godkjent av Representantskapet i januar 1982, og innebar blant annet at LO-leder skulle lønnes tilsvarende underdirektør i statens lønnstabell (kode 00100 kode 1296). De andre tillitsvalgte to og tre lønnstrinn under, p.t. 33, 31 og 30. Staten har etter 1982 «løst opp» på lønnsstruktur og stillingsbetegnelser for leder- og spesialstillinger.

I statens lønssystem er underdirektør fra 1. mai 1991 plassert i lønnstrinn 31 – 39.

Saksvurdering:

Fra utvalgsinnstillingen hitsettes:

«Utvalget har festet seg ved følgende hovedtrekk:

Siden forrige mer totale gjennomgang i LO 1982 har det innenfor flere forbundsområder vært en sterkere Lønnsutvikling for omtalte grupperinger enn i LO sentralt.

Utvalget vil også bemerke at det har skjedd en ikke ubetydelig oppnormering av ledernivåene og den såkalte spisskompetanse innen både privat og offentlig sektor i samme tidsrom.

Landsorganisasjonen har ansvaret for å løse betydelige fellesoppgaver. En forutsetning for at organisasjonen skal kunne løse disse oppgavene, er at det føres en personal- og lønnspolitikk som gjør det mulig å rekruttere og beholde kvalifiserte medarbeidere».

Utvalget har videre pekt på at de tillitsvalgets lønns plassering må stå i et rimelig forhold til den enkeltes ansvar og den tid som medgår til å fylle vervet.

Sekretariatet har godkjent lønns- og arbeidsavtale for saksbehandlere og avdelingsledelse med virkning fra 1. januar 1991. Saksbehandlere lønnplasseres innenfor lønnstrinn 25 – 31. Avdelingsledere og stedfortredende avdelingsledere lønnplasseres innenfor lønnstrinn 32 – 38.

Med bakgrunn i ovenstående foreslås følgende lønns plassering med virkning fra 1. januar 1991 for LOs tillitsvalgte:

Leder	ltr 35	(nå 33)
Nestleder	ltr 34	(nå 31)
Hovedkasserer	ltr 34	(nå 31)
1. sekretær	ltr 34	(nå 30)
Sekretær	ltr 33	(nå 30)

Forøvrig gjøres pkt 1, 2 og 3 B i protokoll av 7 mai med distriktssekretærforeningen også gjeldende for tillitsvalgte.»

Protokoll:

«År 1991, 7. mai, ble det holdt forhandlingsmøte mellom distriktssekretærforeningen og LOs ledelse.

Til stede:

Fra distriktssekretærene: Vigdis Ravnøy, Svein Rasmussen.

Fra LOs ledelse: Esther Kostøl

Under forutsetning av Representantskapets godkjenning er partene kommet til enighet om følgende lønns- og arbeidsavtale:

1. Diettordning.

Statens satser anvendes.

Møtegodtgjørelsen på henholdsvis kr. 198,- og kr. 105,-, faller bort fra og med 1. juni 1991.

Bortfallet kompenseres ved generell lønnsøking.

2. Kompensasjon for ubekvem arbeidstid/overtid.

Som kompensasjon for ubekvem arbeidstid/overtid gis det rett til en ekstra ferieuke fra og med ferieåret 1991. Ferieuken betales med ordinær lønn og påvirker ikke feriepengeberegningen. Det forutsettes at «avspasseringsordninger» som måtte være praktisert avvikles.

3. Avlønning:

a) Med virkning fra 1. januar 1991 plasseres LOs distriktssekretærer i l.tr. 31.

b) Fra 1. september 1991 gis det ett lønnstrinn opprykk i henhold til oppgjøret i Staten.

Landsorganisasjonen i Norge

Esther Kostøl

Distriktssekretærforeningen

Vigdis Ravnøy

Sakslistas punkt 6

Avtale om revisjon

Yngve Hågensen: Saksdokumentene for behandling av dette punktet er sendt ut til representantene på forhånd.

Innstillingen fra Sekretariatet har sin bakgrunn i Representantskapets vedtak av 27 august 1990, og den fullmakt Sekretariatet fikk til å videreføre den prosessen som var tilrettelagt, for så endelig å sluttbehandle og godkjennes i dette organ.

Kongressen 1989 gjorde vedtak i denne sammenheng som lyder som følger:

«Sekretariatet nedsetter et utvalg som gis i oppdrag å vurdere revisjonsordningen i Landsorganisasjonen, forbundene, avdelingene og samorganisasjonene. Utvalgsarbeidet forutsettes å være ferdig innen 1. januar 1991. Representantskapet gis fullmakt til å vedta eventuelle endringer i vedtektenes bestemmelser om revisjonsordningen.»

Etter Kongressen – i oktober 1989 – hadde vi Representantskapsmøte 12 februar 1990. I det Representantskapet hadde vi et punkt på dagsorden – punkt 7 – «Orientering om LOs Revisjonskontor.»

Svein-Erik Oxholm holdt til saklistas punkt 2 et innlegg – en orientering – om LOs Revisjonskontor hvor han innledningsvis refererte det vedtak jeg akkurat har referert fra Kongressen i 1989. Svein-Erik Oxholm sa videre: «I forbindelse med en konkret sak i Norsk Arbeiderpresse A/S for en tid tilbake, der Revisjonskontoret var revisor, ble spørsmålet om innhabilitet reist av Kredittilsynet og Finansdepartementet. Det ble også nærmere vurdert om Revisjonskontoret var slik organisert at det anses som revisjonsselskap etter revisorloven og aksjeloven. På innhabilitetsspørsmålet har myndighetene svart ja. Forøvrig etter at Kredittilsynet først kom til den motsatte konklusjon. Brev om dette ble mottatt 8 desember 1990. Etter dette kan ikke Revisjonskontoret, slik det nå er organisert, utøve næringsrevisjon i foretak der fagbevegelsen har majoritetsinteresser.» Svein-Erik Oxholm gikk videre inn i dette brevets enkeltheter hva angår konsekvens/lov, revisorlov og aksjelov, i forhold til vår egen struktur og vårt eget revisjonskontor, hvor kompetansen er fyllesgjørende og hvor kompetansen ikke er det. Til slutt sa Oxholm: «Med de verdier fagbevegelsen forvalter er det også nødvendig med kvalitet på revisjonen. Et framtidig revisjonskontor uten faglig kompetanse er ikke ønskelig. Administrasjonen og Revisjonsutvalget har derfor måttet ta fatt på problemstillingen ut fra en noe annen innfallsvinkel enn det Kongressen la til grunn. Det arbeides nå med å få knyttet til oss et eksternt revisjonsfirma, og å opprettholde revisjonskontoret som internrevisor. Og i denne kombinasjon finne løsninger på spørsmål om næringsrevisjon i forhold til å opprettholde godkjenning eller praksis for å få sådan. Saken blir forelagt Representantskapet senere i år for formell behandling.»

Slik het det i Svein-Erik Oxholms innledning på Representantskapet 12 februar 1990 og som Representantskapet tok til etterretning uten noen debatt.

Når jeg referer dette fra møtet i 1990, har det bakgrunn i den etterfølgende debatt om konsekvensene av Kredittilsynets brev i relasjon til Kongressens vedtak. Det framkommer her helt klart at pålegget alene dreier seg om næringsrevisjon. Men det LOs Administrasjon, Sekretariatets Rådgivende Finanskomite og Sekretariatet i ettertid har lagt til grunn, er et sterkt ønske om en helhetlig revisjonsordning for alle – all vår virksomhet – begrunnet både i praktiske og organisasjonspolitiske holdninger. I Representantskapsmøtet 27 august 1990 i Trondheim var Sekretariatets innstilling til ny paragraf 13 delt i et flertall og et

mindretall. Det var ingen uenighet om de faglige krav som skulle reises til den framtidige revisjonsordningen, men mindretallet foreslo at de respektive forbund selv skulle stå fritt i egne organer i valg av ekstern revisor. Vi kjenner til hva som ble Representantskapets endelige vedtak. I det etterfølgende har LOs organer håndtert de fullmakter Representantskapet ga som grunnlag for dagens innstilling. Det er ingen grunn til å stikke under en stol at det i ettertid har vært ulike oppfatninger om de vedtak vi har gjort, samtidig som overgangen til nytt system har skapt en del problemer og forsinkelser. Alle organisatoriske endringer og nye systemer har innebygd i seg det jeg vil kalle barnesykdommer, og vi mennesker har også i oss usikkerhet mot forandringer. Det er vårt håp at vi nå er kommet over denne perioden, og ikke minst avtalen om samarbeidsregler mellom LOs Revisjonskontor og Ernst & Young, godkjent i LOs Revisjonsutvalg, borger for det. Når Representantskapet har gjort sitt vedtak, tror vi at LO og fagforbundene har tilrettelagt en revisjonsordning som tjener norsk fagbevegelse. Den vil faglig sett være uangripelig, samtidig som vi kombinerer den eksterne og interne revisjon på en slik måte at serviceapparatet overfor hele fagbevegelsen blir styrket på dette for oss så sentrale område. Vi må erkjenne at søkelyset stadig øker på alle typer organisasjoners forvaltning av økonomiske ressurser. Det være seg LO som fagforbundene, og for den saks skyld på de lokale organisasjonsledd. Vår troverdighet er avhengig av at vi kan dokumentere en forsvarlig og kvalitetsmessig revisjonsordning. Samtidig som vi viser åpenhet til å bruke ressurser for å nå dette målet.

Gjennom den behandling vi nå har hatt, de problemer vi har hatt og etter hvert lagt bak oss, håper jeg vi nå legger grunnlaget for en framtidig revisjonsordning som tjener den samlede fagbevegelse. At den gir oss et godt grunnlag for den troverdighet vi trenger hva angår forvaltning av medlemmenes kontingent og de store ressursene vi disponerer over.

Jeg tar med dette opp Sekretariatets innstilling.

- «1. «Avtale om revisjon» med Ernst & Young v/statsautorisert revisor Nic. Bergkastet godkjennes.
2. Revisjonsinstruks for Landsorganisasjonen og tilsluttede forbund godkjennes.»

DEBATTEN

Walter Kolstad, Sekretariatet; Den sak LOs leder nå har lagt fram til sluttbehandling, burde i realiteten ha vært en kurant

sak som dette Representantskapet skulle strø sand på. Slik er det ikke. Denne saken er blitt noe mer. Det er ikke uten grunn at 19 forbund i LO, med andre ord flertallet av LOs medlemsforbund, fortsatt ønsker revisjon av LOs Revisjonskontor. Med andre ord de ønsker ikke å delta i nyordningen. Hva er så årsaken til denne reaksjonen? Jo, det må være riktig å fremheve at de redegjørelsene som ble gitt med bakgrunn i Kredittilsynets brev av 8 desember 1989 ikke i tilstrekkelig grad har lagt vekt på at saken egentlig har oppstått i forbindelse med Norsk Arbeiderpresse, og at spørsmålet om revisjonskontoret er slik organisert at det kan ansees som revisjonsselskap etter Revisjonsloven og Aksjeloven. Maksimalt vil brevet innhold, som jeg har, kunne føyes til også å gjelde de forbund som driver forretningsvirksomhet i tillegg til vanlig organisasjonsvirksomhet. Jeg mener bestemt at en rekke forbunds representanter under saksbehandlingen fikk et klart inntrykk av at dette var en politisk betent sak, hvor man kunne skimte daværende politiske ledelse bak og hvor saken også gjaldt alle forbund i LO. Det synes nå å være klarlagt at ovennevnte lovverk kun gjelder de organisasjoner som i tillegg til vanlig organisasjonsdrift også driver forretningsvirksomhet. Det hadde vært en fordel om slike opplysninger hadde kommet tydeligere fram under saksbehandlingen. Ser man på en annen side av saken, synes det nå klart at en rekke forbund har vedtektsfestet sin revisjonsform på en slik måte at vedtektene må endres. Eksempelvis har vårt forbund følgende formulering i vedtektenes § 13, pkt 1: «Revisjonen skal utføres av LOs Revisjonskontor». Ser man på den økonomiske side av saken, synes det videre klart at en rekke forbund – uten forretningsforetak – i tilfelle pådrar seg totalt nødvendige ekstrautgifter, for gratis er det jo ikke. La meg så nevne noen ord om de enkelte behandlingsledd i denne saken. Det synes for meg som om det har vært en del inkonsekvens til stede. Eksempelvis vil man kunne se av brev av 22 februar 1991 fra LOs Revisjonsutvalg til LOs leder, foreslås at det blir presisert overfor forbundene at avtalen er gjort gjeldende fra 1990, hvorefter brev fra Norsk Kommuneforbund av 8 mars 1991 til Ernst & Young meddeler at dette forbund for årsavslutningen 1990 fortsetter samarbeidet med LOs Revisjonskontor, og at de også skriver revisjonsberetningen. Som kjent er leder for LOs Revisjonsutvalg samme person som hovedkasserer i Kommuneforbundet. Jeg regner med at vedkommende kan innrømme at erindringsforskyvninger kan forekomme. Jeg for min del liker ikke at forbund i kraft av sin størrelse henter seg særbehandling. Denne

sak er blitt en prinsippsak, hvor fellesskap og fellestiltak i realiteten blir satt opp mot egeninteresser. Jeg advarer mot at man i alle saker man ønsker gjennomført misbruker fellesskapsideen slik at fellesskapsfølelsen til slutt blir helt borte. Jeg vil til slutt be om noen få oppklarende ord om det firma som vi skal slutte avtale med.

1. Hvem er dette firma Ernst & Young? Er det et rent norsk revisjonsbyrå, eller er det en del av et internasjonalt eller multinasjonalt selskap?
2. Er organisasjons- og avtaleforholdene i orden ved selskapet?
3. Hva er timeprisen for det arbeid dette selskap skal utføre i tillegg til den prisen vi til enhver tid skal betale for revisjon av LOs Revisjonskontor?

Selv om det synes klart at jeg ikke vil oppnå flertall for mitt syn i denne saken, vil jeg av hensyn til fremtiden avslutte med å fremme følgende tilleggsforslag:

«Den foreliggende innstilling tilføyes et nytt pkt 3 sålydende: Tilslutningen til avtale og revisjonsinstruks i pkt 1 og 2 er frivillig for det enkelte forbund inntil respektive forbunds landsmøter har behandlet saken gjennom nødvendige vedtektsendringer.»

Sverre Worum; Skolenes Landsforbund: Skolenes Landsforbund er negativ til ordningen. Vi ser på nyordningen som en unødvendig økonomisk utgift. En belastning på kontingentinntektene som vi kan bruke på en helt annen og mer fornuftig måte til medlemmenes beste. Vi ser det altså som en sløsing med kontingentpenger. Vi ser det som en unødvendig inndragning av utenforstående representanter fra den private jappeverden i vårt forbund. Vi har sett det som stridene mot forbundets vedtekter, som er vedtekter tilsvarende de vedtekter som er i Transportarbeiderforbundet. Ut fra dette, og ut fra at en i fagbevegelsen har lært at en skal ha klar tale, har vi uttrykt overfor en representant fra firmaet som dukket opp at han var uønsket i vårt forbund. Det er en holdning som ingen vedtak kan endre på. Det er hos oss en plakat som vil stå på døra. Jeg vil også si at en kanskje i framtiden skal være litt mer varsom med vedtak, som går inn på økonomiske disposisjoner i det enkelte forbund. Jeg ser klart fellesskapets styrke når vi gjør vedtak på forhold som er utadrettet. Forbundet vårt, og det er vel noe av det som preger vår holdning, er fornøyd med de fellesordningene vi har i

fagbevegelsen. Vi har hatt gode erfaringer med de revisorene som har revidert våre regnskap. Vi er fornøyd med den kurs- og informasjonsvirksomhet vi har fått fra fellesskapets revisjon.

LO-lederen var inne på inhabilitet og revisjonsomdømme. Vi kjenner jo i andre forhold at man har sin egen revisjon. Jeg tror ingen setter spørsmålsteget ved Riksrevisjonen – statens egen revisjon. Men det er organisasjonsformen og den faglige kapasiteten den har, som gjør at den er uangripelig. Det var litt historiskrivning her, og da vil jeg ta fram det, og det er vel kanskje der vi har forsømt oss. Vi har ikke hatt organisasjonsform og faglig ekspertise som er uangripelig. Det har noe med fremtiden å gjøre, og dette må være et tema for fremtiden. Dette har kanskje også litt med den forrige saken å gjøre, om lønn til LO-ledelsen. Vi vet at lønnsnivået for statsautoriserte revisorer er forholdsvis høyt. Vi lønner vår egen ledelse i fagbevegelsen forholdsvis lavt. Så hender det at vi kan trekke til oss ekspertise på forskjellige områder og det er et tankekors. Det ligger vel an til vedtak, men for å prøve dette, og jeg har også hørt, og er realistisk til, at en del sier at de synes den nye ordningen er bra. De har foreløpig fått rimelige regninger. Vi stusser jo over en timepris opp mot 800 kroner, at det skal kunne bli rimelige regninger med det arbeid som vanligvis ligger i revisjon. Det får fremtiden vise. Ut fra det å komme fram til en rimelig overgangsperiode, og at dette er en avtale som gjelder for ett år av gangen, har vi følgende forslag, og da må det avklares, hvis LO-ledelsen vil at disse to innstillingene skal vedtas som de ligger, så må en stemme imot, men hvis det er anledning til å vurdere punkter også etter Representantskapsmøtet, får jo behandlingen av forslagene jeg kommer med gi uttrykk for:

Avtalen om revisjon med Ernst & Young settes i verk for det enkelte forbund etterhvert som forbundene i landsmøter kan endre sine vedtekter i samsvar med LOs vedtekter § 13.

Forslag til revisjonsinstruksen § 7 endres til:

Revisor eller hans stedfortreder kan være tilstede under behandling av regnskapet.

Avtalens nest siste avsnitt tilføyes det enkelte forbund.

Jeg synes ikke det avsnittet er klart nok. Skal vi inn på ordningen, ønsker vi et budsjettframlegg for vårt forbund, og ikke et samlebudsjett for forbundene og LO. Det kan ligge i det avsnittet slik det nå er utformet.

Jeg overleverer disse tre forslagene, og håper at de kan tas med i vurderingene, og at vi ikke tar det helt klare og endelige standpunkt på møtet i dag.

Margot Kvalvik Fon, Revisjonsutvalget: Jeg føler at det er nødvendig at jeg tar ordet i og med at Walter Kolstad også «dunket» meg litt i hodet i sitt innlegg.

Det er veldig lett i en slik sak å gå i skyttergraven, men jeg skal prøve å la være å gjøre det. Som leder av Revisjonsutvalget vil jeg si at dette har vært en vanskelig sak.

Ikke minst ut i fra at det var så mange hensyn å ta, og mange ting å vurdere. Det gikk ikke minst på forhold til internrevisjonen; LOs Revisjonskontor. Hvis en da tenker på hvilke krav som stilles også for de som har en registrert tittel. Det ligger også like om hjørnet et krav om næringsrevisjon for å kunne opprettholde tittel registrert revisor. Det ville bli særdeles vanskelig hvis man ikke skulle kunne få det. Det er også forutsetningen at den interne revisjon – altså LOs Revisjonskontor – skal foreta den løpende revisjon i fagbevegelsen slik det har gjort til nå. Det er viktig å se på hvilken kompetanse fagbevegelsen etterhvert krever, og som vi vet har vært veldig vanskelig å få gjennom de siste årene. Det er ikke til å stikke under en stol at det har vært mye på grunn av lønnsnivået for denne gruppen, at vi har hatt vanskeligheter med å få kompetente folk til LOs Revisjonskontor. Løsningen som foreligger synes jeg vil være en lykkelig løsning i og med at vi også har kunnet beholde alle på Revisjonskontoret. De får en opplæring, en oppdatering, muligheter til å foreta næringsrevisjon hos firmaet Ernst & Young, slik at de kan holde seg faglig ajour. Det synes jeg er et viktig punkt for de det gjelder. Vi tar vare på de ansatte vi har.

Kostnadsnivået har vært sterkt fremhevet. Jeg synes det er en stor overdrivelse slik som det er blitt framstilt. Internrevisjon skal gjøre det meste under faglig veiledning. Det er stort sett sluttresultatet pr år som det kanskje vil bli brukt tid på fra Ernst & Young, slik at de skal kunne innta for regnskapene i det enkelte forbund. Det som Walter Kolstad trakk frem, er det Yngve kalte for barnesykdommer vi har hatt underveis. Tidsmessig sett ble det utrolig vanskelig i forhold til de tidspunktene regnskapene skulle tas opp til vedtak i hvert enkelt forbund. Det var noen forbund det ikke ble tid til å revidere for Ernst & Young.

Krefter utenfor fagbevegelsen leter til stadighet etter noe å sette fingeren på hos oss. Med denne ordningen mener jeg at vi

ihvertfall ikke skal kunne bli angrepet på det som har med ressursforvaltning å gjøre. Jeg har i friskt minne fra i fjor en artikkelserie i Dagbladet som var lite trivelig å lese for oss i fagbevegelsen. Det gikk nettopp på økonomisk forvaltning. Den slags angrep synes jeg ikke vi har bruk for i det hele tatt. Derfor synes jeg også at det er en betryggelse å vite at vi har en fagkompetanse – som er oss uavhengig – som reviderer regnskapene våre.

Til slutt har jeg lyst til å si at LOs Revisjonskontor har gjort så godt de har kunnet ut fra den kompetanse de har hatt. Vi har også hatt forbund som har gjort seg bruk av LOs Revisjonskontor til regnskapsføring. Den slags går ikke an. Vi må ha en uavhengighet i regnskapsførsel og revisjon. Det synes jeg er viktig at vi forholder oss til.

Jeg anbefaler på det sterkeste innstillingen som foreligger.

Jan Werner Hansen, Sekretariatet: På meg virker det forstemmende når Sverre Worum går opp og betegner et statsautorisert revisjonsfirma som jappefirma. Det synes jeg er å gå et skritt langt utover grensen. Ernst & Young er et seriøst revisjonsfirma.

Så litt til bakgrunnen. Jeg har tidligere vært hovedkasserer. På en del hovedkassererkonferanser, før Kongressen og før den saken ble aktuell, diskuterte vi blant annet LOs Revisjonskontor og hva forbundene forventet av et revisjonskontor. Jeg følte nok at det ikke var alle som var misfornøyd med LOs Revisjonskontor, langt derifra, men man følte nok også at kompetansenivået på LOs Revisjonskontor i forhold som gikk utover den rene bilagskontrollen, som gikk på en mer moderne revisjon, som gikk på regnskapshjelp, analyser og økonomistyring, ja den hadde de ikke på det tidspunktet vi drøftet LOs Revisjonskontor. Det tror jeg kom klart fram i hovedkassererkonferansene den gangen. Før kongressen uttalte Revisorrådet seg om tilhørigheten og nærheten i forhold til LO, som stor en økonomisk koloss sammen med forbundene, med sitt eget revisjonskontor. Revisorrådet sa at det var en for nær tilknytning til dette apparatet. Kredittilsynet fikk uttalelsen til behandling. De sa det motsatte. De sa at juridisk er det ikke for nær tilknytning mellom LOs Revisjonskontor og LO. Finansdepartementet, som er Kredittilsynets overordnede, sa at det er for nær tilknytning.

Hvis det noen gang stilles spørsmål om vår troverdighet i økonomisaker, føler jeg at det må være riktig å gjøre noe som ligger utenom oss, noe i forhold til det som ligger i innstillingen.

Noen har tidligere nevnt, og jeg skal gjøre det igjen, A-Pressen. LOs Revisjonskontor var inne i den saken. Ikke noe galt sagt om LOs Revisjonskontor i så henseende, men det var nok en del som også da kikket på hvor nært forholdet var. Vi hadde en kjedelig sak i Skiens området, som Handel og Kontor kjenner godt til. Det er klart det har noe med troverdighet å gjøre. Jeg føler at det må være riktig å følge den innstillingen som foreligger: at vi får et stasautorisert firma til å se på regnskapene våre. Vi forvalter så store midler at det aldri må være noen tvil om vår redelighet i forhold til det. Når det gjelder prisen, som Sverre Worum var inne på, representerer jeg et forbund, som fikk forespeilet at utgiftene til revisorordningen i Ernst & Young ikke skulle bli høyere enn de vi har hatt på LOs Revisjonskontor. Vi sitter i dag med en regning etter å ha hatt Ernst & Young til å se på regnskapene våre. Vi har allerede startet prosessen. Det tilsier at vi har omtrent de samme utgiftene, noe i underkant av det vi har betalt til LOs Revisjonskontor. Når noen fremhever at det er store utgifter det er snakk om, går det også litt på hva slags oppdrag det er Revisjonskontoret har fått, og hvilke oppdrag vi gir det nye revisjonsfirmaet.

Hvis det er slik, at det er en del forbund som blant annet har benyttet LOs Revisjonskontor til å slutføre regnskapene sine, til å ferdigstille regnskapene, ja da blir det en kostbar ordning. Det er klart at da er det snakk om en timepris som den Sverre Worum nevnte. Men hvis det er en vanlig revisjon vi skal ha, og det går jeg ut fra at det er, så er utgiftene omtrent de samme som vi i dag betaler til LOs Revisjonskontor.

Representantskapet gjorde 27 august 1990 vedtak om å endre LO-vedtektenes § 13 til å lyde «Revisjon av regnskapene i Landsorganisasjonen og forbundene skal utføres av statsautorisert revisor. Til revisor kan også velges et revisjonselskap av statsautoriserte revisorer. Forbundene og Landsorganisasjonen skal velge samme revisor/revisjonsselskap» Det har dette Representantskapet gjort tidligere. Det vi nå skal gjøre er å velge revisjonsselskap. Det er det saken dreier seg om.

Jeg støtter innstillingen som foreligger.

Gunnar Grimnes; Sekretariatet: Det som fikk meg til å be om ordet var Sverre Worum's innlegg. Jeg kan ikke sitte rolig å høre på at Sverre Worum karakteriserer revisjonsfirmaet Ernst & Young som representanter for privat jappekultur. Jeg oppfordrer Sverre Worum til å trekke det uttrykket tilbake, slik at det ikke blir hengende ved dette Representantskapet. Jeg kjenner

firmaet gjennom mange år som medlem av styret i Landsbanken. Jeg tar avstand fra at en uten å ha noen slags dekning for det bruker slike benevnelser.

Jeg støtter innstillingen. Det er av betydning for LO og forbundene, og hele vår bevegelse, at vi overhodet ikke kan mistenkes for at det ikke er et ryddig og uavhengig forhold mellom oss og de som ser etter hva vi bedriver. Med den økende oppmerksomheten som er mot fagforbundene og bevegelsen, er det av stor betydning at vi inngår en slik kontrakt som den vi nå har på bordet.

Jeg støtter forslaget.

Ole Landsen, Handel og Kontor: Først må jeg si meg enig med sistnevnte. Jeg ble mildt sagt forbauset da Sverre Worum karakteriserte et seriøst firma slik han gjorde fra talerstolen. Jeg støtter også forslaget om at han kanskje trekker den karakteristikken tilbake.

Det er vel unødvendig å minne delegatene om at det i all hovedsak er medlemmenes penger det egentlig snakkes om, og den måten vi forvalter midlene på, og hvorledes vi kan gjøre det best og ryddest mulig. Som tillitsvalgt fra en avdeling, er det viktig for meg at jeg kan se medlemmene i øynene og si at også på dette området er LO en profesjonell organisasjon; at vi er blant de ledende i landet også på dette området. Jeg har vært med på representantskapsmøter og trodd at vi har fattet stort sett enstemmig vedtak i denne saken. I Trondheim var jeg med og fattet et vedtak hvor vi ga utvalget en jobb. Da jeg reiste fra Trøndelag i går, trodde jeg at det som nå ble framlagt, var det Representantskapet hadde bedt om. Jeg forventet faktisk ikke noen debatt på dette temaet i dag.

Som representant kan jeg ihvertfall ikke jeg løpe fra ansvaret jeg har vært med på gjennom de vedtak er gjort i de siste møtene når det gjelder denne saken. Når det gjelder statsautorisert firma i forhold til LOs Revisjonskontor, så vil jeg bruke en parallell fra min egen bedrift. Jeg jobber med økonomi og vi har selvsagt et statsautorisert firma. Vi som er ansatte, og som skal drive regnskapsførsel, føler det ikke som noen trussel. Vi føler at revisjonsfirmaet er en medspiller som vi bruker blant annet for å heve vår egen kompetanse. Det er helt klart at vi ikke har noen sjanse i vårt firma, og det tror jeg heller ikke LO har, til å besitte spisskompetanse, nødvendig kompetanse, holde seg oppdatert innenfor dette området på samme måte som et statsautorisert firma. Jeg ser det som en stor fordel i den jobben Revi-

sjonskontoret skal gjøre at de har et skikkelig revisjonsfirma som støttespillere. De som prøver å framstille dem som motspillere tar jeg avstand fra.

Når det gjelder kostnaden med en slik ordning, så er jo det avhengig av viljen i det enkelte forbund til å rydde i eget hus og ha en skikkelig regnskapsførsel. Har en en skikkelig regnskapsførsel i eget forbund, så blir bruken av revisjonsfirmaet desto mindre og kostnadene desto lavere. Det er snakk om å vise vilje til å rydde opp i eget hus, kanskje heve kompetansen på de som jobber med regnskapsarbeid i det enkelte forbund, og så bruke revisjonsfirmaet til det revisjonsfirmaet skal brukes til. Da tror jeg ikke utgiftene blir større enn de vi har til LOs Revisjonskontor i dag.

Jeg vil støtte innstillingen og forslaget som foreligger. Jeg håper jeg kan reise hjem og møte både medlemmer, partipolitiske motstandere som er på jakt etter enhver mulighet til å angripe oss, uorganiserte som vi også har problemer med, ved at de ser oppslag i avisene om hvordan vi forvalter pengene og støtter det ene og det andre og at det sitter en liten «klikk» på LO-toppen og forvalter millioner uten at medlemmene blir hørt. Nå får vi en sjanse til at et statsautorisert firma virkelig overvåker oss og gir oss trygghet og troverdighet i dette spørsmålet.

Jeg støtter innstillingen.

Sverre Worum, Skolenes Landsforbund: Det ble mye fokusering på mitt innlegg. Jeg ga uttrykk for, og det tror jeg både Tjenestemannslaget og andre må gi meg rett i, at det som er forbundets oppfatning må jeg kunne gi uttrykk for her. Da er det opp til enhver annen å gi uttrykk for at de har andre oppfatninger. Vår oppfatning og vår uttrykksform står ved lag. Det kan jo hende at noen i denne saken hadde gått opp og forsvart bankvesenet for noen år siden. Ikke mer om det. Så til det med utgiftene. Jeg har vært opptatt av å få utgiftene ned. I § 7 står det at revisor eller hans stedfortreder skal være tilstede under behandling av regnskapet. Jeg har foreslått en rundere formulering på det. Vi skal ha landsmøte i Trondheim neste år og med en timepris opp mot 800 kroner kan ikke det bli mindre enn en dag. Det blir en del penger ut av det. Det må da være, etter vår oppfatning, forbundet som ønsker revisor tilstede eller kan klare seg med en revisjonsberetning. Jeg ser, uansett om noen i dag sier at dette er rimelig, store utgifter. Det vil jeg gi uttrykk for.

Jan Kvistnes, Norsk Postforbund: Vårt forbund var også et av de forbundene som ble frustrert når det var på det verste. Vi har

ikke i utgangspunktet noen problemer med innstillingen som foreligger. Vi oppfatter at Ernst & Young er den formelle revisjonsansvarlig og at LOs Revisjonskontor skal utøve revisjonen i praksis slik som vi har det i dag. Derfor skrev vi i februar i år til LO om ba om en del avklaringer i forhold til det samarbeidet. Det har riktignok vært noen møter, men noen skriftlig avklaring har vi ikke fått. Forrige gang jeg var med å behandle denne saken, lå det med i dokumentene en samarbeidsavtale. I dag følger ikke den samarbeidsavtalen med dokumentene. Det er nå viktig å få avklart samarbeidsforholdene mellom Ernst & Young og LOs Revisjonskontor, og at det blir en slik avklaring senere i forhold til samarbeidsavtalen, eller hvor er samarbeidsavtalen? Er den blitt borte eller kommer det et nytt dokument om en samarbeidsavtale? Det vil jeg gjerne ha svar på.

Yngve Hågensen oppsummerte debatten slik:

Før jeg kommenterer innleggene, må jeg få lov til å be om en ting. Landsorganisasjonens Representantskap har stolte tradisjoner. Landsorganisasjonens Representantskap har i disse stolte tradisjonene opparbeidet seg, både innad i LO og fagforbundene og utad, en posisjon som er viktig for oss å ivareta.

Jeg opplever at Representantskapet er enig med meg når vi avviser den type uttalelser som Sverre Worum kom med i sitt innlegg vedrørende Revisjonsfirmaet Ernst & Young. Vi kan være uenig om mye. Jeg skal kommentere enkeltspørsmål som kom, men Sverre Worum, den type opptreden i den konkrete sammenheng, uten å dokumentere det, er ikke bare upassende, men er ikke Representantskapet verdig. Jeg vil gjerne innlede med å fastslå det, og jeg forutsetter at Representantskapet er enig i den grunnleggende holdning jeg bygger på.

Underveis i håndteringen av denne saken har det vært ulike oppfatninger, og det prøvde jeg å gjennomgå i innledningen min da jeg tok opp Sekretariatets innstilling. Det har vært behov for en del avklaringer. Noen avklaringer følte jeg vi gjorde mandag i denne uken da vi avholdt et fellesmøte med forbundslederne og hovedkassererne for å gjennomgå dette, vite om hverandre før vi møttes i Representantskapet for endelig å behandle innstillingen som foreligger. Ikke alle var tilstede, men det var mange der, og jeg synes vi hadde en nyttig og skikkelig gjennomgang. Jeg vil også hevde, at i LOs organer har det hele veien vært spilt med åpenhet omkring håndtering av denne saken. Det kan jeg trygt si, for det er ikke jeg som har håndtert den. Det er Svein-Erik Oxholm som har stått i spissen for dette. Jeg

er rimelig sikker på at Sekretariatet er enig med meg, når jeg hevder at Svein-Eriks håndtering av denne type oppgaver og andre som hovedkasserer har det i allefall ikke til nå vært reist spørsmål om hva angår hederlighet og åpenhet. Med andre ord, det er uenighet vi egentlig håndterer, og det synes jeg vi skal være ærlig nok og fastslå. Så får vi se hvor uenigheten er. Er det noe vi kan gjøre som vi ikke har gjort for å legge et skikkelig grunnlag for framtiden? Jeg valgte innledningsvis bevisst å referere til Svein-Erik Oxholms innlegg fra 12 februar 1990 til Representantskapet vedrørende brevet fra Kredittilsynet. Nettopp for å få fram det som står i protokollen fra det møtet, at det var næringsrevisjon som var basisen for Kredittilsynets oppfatninger. Underveis kom vi fram til at det ikke bare var praktisk, men også organisasjonspolitisk viktig og riktig å håndtere en revisjonsordning i framtid som i fortid nemlig å ha en revisjonsordning basert på helheten. Alt det vi håndterer skal vi ha underlagt en skikkelig og ordentlig revisjon.

Det reises spørsmål om LO og forbundenes vedtekter i denne sammenheng. Det har vært reist tidligere. Jeg vil gjerne si her i Representantskapet, som jeg ga uttrykk for i møtet vi mandag hadde med forbundsledere og hovedkasserere; leser vi vedtaket fra LOs kongress i 1989 om utredningen som skulle gjøres, om det mandat Representantskapet fikk, nemlig å endre vedtektenes § 13, så står det ikke skrevet noen steder at utredningen ikke kunne velge å legge ned LOs Revisjonskontor. Hva skulle de gjøre som hadde landsmøte tre år senere? Skulle de ikke ha noen revisjon? Det er slik at vi må forholde oss til virkeligheter, og den type formaliadiskusjon som dette inviterer til, er det ikke mulig for en organisasjon å bli tatt på alvor, hvis vi ikke skal la virkeligheten ligge til grunn for det vi gjør, og håndtere de etterfølgende problem i forhold til det som i denne sammenheng er virkeligheten.

Hvem er firmaet Ernst & Young? Det er representanter her i dag som har fortalt litt om firmaet. F.eks. har det vært revisjonsfirma for Landsbanken. Mange av dere kjenner til at det er revisjonsfirma for Forsikringsselskapet Samvirke. Jeg vil tro at de fleste av dere også kjenner til at det i mange år har hatt revisjonsansvaret i Arbeidernes Opplysningsforbund. Vi sitter i organer der alle sammen. Vi har godt kjennskap til firmaet. Vi vet hva det står for i faglig skikkelighet og dyktighet. Det er det – erfaringen fra vår egen bevegelse med firmaet – som er hovedbegrunnelsen for vårt valg.

Walter Kolstad reiste spørsmål om det er avtale der. Jeg ba

om å få sjekket det og jeg har fått beskjed om to ting, det ene er at det ikke er noen avtale. Det andre er at det er drøftinger i gang med de ansatte og firmaet for å opprette avtale.

Når det gjelder spørsmålet om priser, hadde det vært mest fornuftig om det hadde blitt sagt fra folk som kan dette enda bedre enn meg, men det er en realitet at denne avtalen har den type totalitet som ble beskrevet avslutningsvis i et par innlegg. Hvem som er ansvarlig faglig og hvem som er utøvende, og i kompaniskap eller i samarbeid skal vi få til et system som gjør at prisene ikke skal øke betydelig på grunn av dette. Om de øker i det hele tatt, er ikke jeg den rette til å uttale meg om. Hensikten er å få en kombinasjon som gjør at vi skal kunne bevare kostnadsnivået på den type tjenester vi her snakker om.

Jeg føler behov for å si en ting til før jeg kommenterer forslagene. Jan Kvistnes etterlyste samarbeidsavtalen. Det er mulig jeg ordla meg klønete i innledningen min, men jeg viste faktisk til den. At det var inngått en samarbeidsavtale mellom firmaet Ernst & Young på den ene side og LOs Revisjonskontor på den andre side. Denne avtalen er godkjent av Revisjonsutvalget.

Jeg fikk den på mandag, og vi har ikke hatt anledning til å vurdere hvordan den skal sendes ut, men det er klart at den skal alle som er med i dette systemet ha adgang til å få. Det er ikke noe hemmelig dokument.

Når noen hevder at dette ikke er nødvendig, når noen hevder som Sverre Worum, at dette er sløsing av ressurser i den sammenheng, har jeg bare en ting å gjøre, og det er å vise til innlegget fra Ole Landsem fra Handel og Kontor. Han representerer våre tillitsvalgte ute i denne sammenheng. Han representerer synspunkter som er viktige å ta med. Jeg ber dere merke dere de synspunktene han i den sammenheng kom med. Det er de vi skal ivareta. Det er tryggheten for at tillitsvalgte og medlemmene ute føler at enhver kritikk, som går mot det vi driver med i denne sammenheng, den skal falle til stengrunn, fordi vi kan dokumentere at vi har tilrettelagt systemer, faglig skikkelighet og dyktighet knyttet til revisjonen, at vi i så måte skal kunne stå med hodet høyt hevet. Det er det det hele går ut på. Det er ikke sløsing. Det er egentlig en forpliktelse vi har. Jeg er lei meg for at alle ikke er like klar over det.

Walter Kolstads forslag til nytt punkt 3 sålydende:

«Tilslutning til avtale om revisjonsinstruks nevnt i punkt 1 og 2 er frivillig for det enkelte forbund inntil respektive forbunds landsmøter har behandlet saken gjennom nødvendige vedtekt-

sendinger.» Jeg må få minne dere om – hvilket også Jan Werner Hansen gjorde – Representantskapets vedtak 27 august 1990. Problemstillingen om frivillighet til å velge f.eks. revisjonsfirma selv, er ikke fremmet for Representantskapet. Fellesforbundet, ved John Stene og Kjell Martinsen i Sekretariatet, Trygve Johnsen i Revisjonsutvalget og Sekretariatets Rådgivende Finanskomite hadde lenge jobbet for, og argumentert for at de ville ha adgang i egne organer til selv å velge revisjonsfirma. Først Sekretariatet, så Representantskapet sa nei til det. Vi vil ha en § 13 som også i fremtiden gir likhet hele veien. Da forutsetter jeg at Representantskapet mener det samme, når den type forslag her blir fremmet. Både fra Walter Kolstad og Sverre Worum.

At vi på det grunnlaget i ettertid kan gå ut og konstatere at vi har tilrettelagt forhold for revisjonsordningen, slik jeg innledningsvis sa, som tjener norsk fagbevegelse, som er til heder for de medlemmene vi representerer.

VOTERING:

Dirigenten *Esther Kostøl*: Vi har instilling fra Sekretariatet i to punkter som er referert flere ganger og vi har to forslag. Yngve har nettopp referert det ene. Det andre i punkt 1 fra Sverre Worum har følgende ordlyd:

«Avtale om revisjon med Ernst & Young settes i verk for det enkelte forbund etterhvert som forbundene i landsmøte kan endre sine vedtekter i samsvar med LOs vedtekter § 13.»

Deretter er det et punkt til revisjonsinstruksen og til avtale om revisjon som jeg skal komme tilbake til.

Dirigenten forslø at Walter Kostads forslag og Sverre Worum's forslag punkt 1 settes opp mot Sekretariatets innstilling punkt 1 og 2.

Vedtak: Sekretariatets innstilling vedtatt mot 7 stemmer.

Dirigenten: Vi har nå vedtatt innholdet i revisjonsinstruksen og avtale om revisjon, som Sverre Worum hadde endringspunkt til. Med det overveldende flertall vi fikk, er Avtale om Revisjon godkjent.

Dirigenten spurte om Representantskapet var enig i en slik vurdering.

Det var Representantskapet.

«Avtale om Revisjon

Mellom Landsorganisasjonen i Norge (LO) på den ene side og Ernst & Young på den annen side avtales følgende:

Ernst & Young påtar seg ansvaret for revisjonen av LO og forbundenes regnskaper og årsoppgjør. Avtalen omfatter det revisjonsansvar som følger av LO's vedtekter, § 13. Revisjonen skal utføres i h.h.t. lov og forskrifter og etter revisjonsinstruks fastsatt i medhold av LO's vedtekter.

Revisjonsarbeidet skal utføres i samarbeid med LO's revisjonskontor i henhold til egen avtale og under faglig ledelse av Ernst & Young.

Ernst & Young påtar seg ansvaret for å tilrettelegge og lede utførelsen av det totale revisjonsarbeide.

Årsregnskapene skal stilles til rådighet for revisjon minst en måned før disse skal behandles og godkjennes.

Ernst & Young's honorar for revisjon av forbundene og LO's regnskaper faktureres LO og forbundene direkte. Arbeide av felles art knyttet til LO's revisjonskontor faktureres revisjonskontoret.

Fakturering kan skje à konto gjennom året etter avtale med den enkelte klient.

Ernst & Young skal sammen med LO's revisjonskontor fremlegge budsjettanslag for hvert regnskapsår over revisjonskostnader for LO og tilsluttede forbund.

Denne avtale gjelder for ett regnskapsår om gangen, første gang for regnskapsåret 1990. Avtalen fornyes automatisk hvis den ikke innen 30. juni sies opp av en av partene.

Oslo, den.....

Landsorganisasjonen i Norge

Ernst & Young ANS.»

«Revisjonsinstruks for Landsorganisasjonen og tilsluttede forbund

§ 1 *Rekkevidde*

Instruksen gjelder for revisjon av alle regnskaper i henhold til § 13 i LO's vedtekter.

Med revisor forstås den eller de som er valgt etter § 13, punkt 1.

§ 2 *Plikter – instruks*

Revisjonen skal utføres i henhold til vedtektenes § 13, punkt

2. Utfyllende instruks kan gis av LO's representantskap og tilsvarende organ i de enkelte forbund, såfremt denne ikke innskrenker revisors plikter og rettigheter etter lov og vedtekter eller god revisjonsskikk.

Som rettleiding vises det til norm om grunnleggende prinsipper for revisjon, vedtatt av Norges Statsautoriserte Revisors Forening av 4. oktober 1988.

§ 3 *Uavhengighet – taushetsplikt*

Revisor skal tilfredsstille habilitetskravene etter lov om revisjon og revisorer.

Med de unntak som følger av bestemmelse i lov er revisor forpliktet til å bevare taushet om alt han under sin virksomhet får kjennskap til. Han plikter å se til at utenforstående ikke får innsyn i LO og tilsluttede forbunds økonomiske stilling og anliggender i tilknytning til revisorvervet.

Oppdragsansvarlig revisor kan ikke samtidig revidere arbeidstakerorganisasjoner utenfor LO eller arbeidsgiverorganisasjoner som er forhandlingsmotpart til forbund tilsluttet LO.

§ 4 *Om revisjonsarbeidet*

Revisor skal utføre revisjonen i samsvar med vedtektenes § 13, 2. punktum, gjeldende instruks og god revisjonsskikk. Revisor skal se til at regnskapene blir ført og satt opp i samsvar med lov, gjeldende regnskapsregler og god regnskaps-skikk.

§ 5 *Innsynsrett, uttalerett*

Revisor skal gjøre seg kjent med alle instruks eller forskrifter som angår regnskapene til Landsorganisasjonen og tilsluttede forbund.

Revisor skal ha rett til å uttale seg om alle forslag til endringer i regnskapsvesen og kontrollrutiner som påvirker regnskapsførselen og forvaltningen.

Revisor har rett til, og etter anmodning, plikt til å møte i revisjonsutvalg og kontrollutvalg.

§ 6 *Rapportering, beretning*

Revisor skal tilrettelegge sine arbeidspapirer slik at han i ettertid kan dokumentere sine kontrollhandlinger.

Revisor skal skriftlig orientere om forhold han mener bør rettes.

Revisor skal ha nær kontakt med revisjonsutvalg/kontrollutvalg og etter nærmere avtale skriftlig orientere om revisjonens utførelse og resultat.

Revisor skal føre innbundet revisjonsprotokoll. Revisor

skal, hvis han forgjeves har gjort henstilling på annen måte, gjøre daterte merknader i protokollen om forhold han mener bør rettes eller om opplysninger han forgjeves har bedt om. Blir en merknad fyldestgjørende besvart, forholdet rettet eller merknaden går ut av annen grunn, skal revisor gjøre datert innføring om dette i protokollen.

Når revisor fratrer skal dette samt årsaken til fratredelsen fremgå av protokollen.

For hvert regnskapsår skal revisor avgi revisjonsberetning. For hver kongress- eller landsmøteperiode skal revisor avgi revisjonsberetning.

I beretningen skal revisor bekrefte at revisjonen er utført. Den skal videre dessuten inneholde uttalelse om hvorvidt regnskapene er gjort opp i samsvar med lov, vedtekter og god regnskapsskikk. Gir regnskapene ikke slike opplysninger om resultat og stilling som burde ha vært gitt, skal revisor gjøre merknad om dette, og om mulig gi nødvendige tilleggsopplysninger i sin beretning.

I revisjonsberetningen skal det særskilt uttales om forslaget til resultatregnskap og balanse, samt om anvendelsen av overskudd eller dekning av tap, tilfredsstiller krav som stilles i lov eller vedtekter.

Beretningen skal inntas i revisjonsprotokollen.

§ 7 Revisor eller hans stedfortreder skal være tilstede under behandlingen av regnskapene.

§ 8 Ikrafttreden

Revisjonsintruksen trer i kraft ved undertegnelsen og gjøres gjeldende for revisjon av Landsorganisasjonen og tilsluttede forbunds regnskaper for 1990.

Oslo,.....

Godkjent i Landsorganisasjons
representantskap den »

Saklistas punkt 7

LO-barnehager

Dirigenten Yngve Hågensen ga ordet til Esther Kostøl.

Esther Kostøl: Representantskapet kjenner saken LO-barnehager meget godt. Senest gjennom den brede behandling saken

fikk på Representantskapsmøtet 12 februar 1991, og de sakspapirene som er utsendt til dette møtet som beskriver behandling-
en etter 12 februar.

Representantskapsmøtet 12 februar 1991 fikk seg forelagt forslag til vedtak som blant annet sa at «iverksetting av prøveprosjekt LO-barnehager forutsatte at forbundene dekket underskuddet for 2. og 3. år i prøveperioden. Sekretariatets utredning, inneholdende finansieringsmodell, ble 12. februar vedtatt med overveldende flertall. Vedtaket lød: «Sekretariatet gis fullmakt til å ta endelig stilling til iverksetting av LO-barnehager i henhold til de prinsipper som er nedfelt i utredningen.»

Oversendelsen til Sekretariatet for endelig avgjørelse var at det enkelte forbund skulle få behandle den økonomiske siden av saken i sine vedtaksføre organer. Runden i forbundene har vært gjennomført. Resultatet finner dere i saksdokumentene til dette møtet. Jeg skylder å gjøre oppmerksom på at Handel og Kontor er plassert i feil gruppe. De skal være i gruppe 3.

LOs ledelse og Sekretariatet konstaterer at det ikke er oppslutning om en finansieringsmodell som er i tråd med forutsetningene vedtatt av Kongressen og senere Representantskapet. Representantskapet, som høyeste organ i kongressperioden, bør derfor fatte det endelige vedtak i saken.

Jeg tar opp Sekretariatets enstemmige innstilling:

«Prøveprosjekt LO-barnehager lar seg ikke videreutvikle og gjennomføre i nåværende kongressperiode. Arbeidet med prosjektene avvikes. De enkelte prøveområdene refunderes dokumenterte påførte utgifter i forberedelsesperioden.»

DEBATTEN

Jan Werner Hansen, Sekretariatet: De gangene jeg går på denne stolen er det vanligvis for å sloss, eller kanskje for å forsvare noe jeg tror på. I dag vil jeg uttrykke skuffelse. Skuffelse over at fagbevegelsen, spesielt de sentrale organene i forbundene, utviser en slik redsel for å prøve nye veier i vårt faglige arbeid som de viser i denne saken. Jeg vil uttrykke skuffelse over at de bestemmende organene i forbundene har underkjent det vedtak som et stort flertall av de samme forbundenes representanter på LO-kongressen i 1989 stemte for intensjonene i; nemlig å gjøre et prøveforsøk med LO-barnehager. Det kan vel ikke være noen tvil om at det var den intensjonen LO-kongres-

sen sa ja til når det av 300 stemmeberettigede bare var 27 som stemte mot Sekretariatets enstemmige innstilling til forslaget. Jeg understreker og gjentar «til Sekretariatets enstemmige innstilling». Jeg uttrykker skuffelse over at så mange sentrale tillitsvalgte i forbundene i ettertid ikke forsto forslaget form og innhold; at et slikt forslag nødvendigvis måtte koste penger. Jeg uttrykker skuffelse over at så mange sentrale forbundstillitsvalgte helt tydelig har satt seg så dårlig inn i forslaget innhold før de var med på de positive innstillingene både i Sekretariatet og på Kongressen, og ikke aller minst også i det utvalg som ble nedsatt i LO for å vurdere hvordan prøveprosjektene kunne videreføres. Til slutt i rekken av skuffelser, synes jeg det er trist at man ikke allerede på Kongressen kunne ha sagt klart fra at man ikke ønsket en videreføring av et innspill, for å gjøre LO-kolossen litt mer attraktiv for spesielt, ungdom og kvinner. De kommer ikke seilende til oss på noen fjøler. Samtidig som vi også kunne gi våre LO-medlemmer et godt tilbud. Hvis man hadde mannet seg opp til å gi et slikt svar, kunne LO sentralt og alle andre som har utført en stor jobb etter Kongressen, benyttet tiden til noe langt annet enn det vi har gjort. Det har blitt slik at LO-ledelsen har blitt tvunget til å framlegge en innstilling om at prosjektet avvikles, fordi de ikke har forbundene – som tidligere var positive så lenge man trodde at LO sentralt skulle betale hele gildet, med seg. La meg også benytte anledningen til å gjøre en visitt til et svar som kollega Einar Hysvær ga til Arbeiderbladet i sommer. Han sa at barnehageforslaget på Kongressen ble presset fram av forbundene i offentlig sektor. Jeg ber Hysvær om å tenke tilbake på Kongressen og registrere at av de 27 som stemte mot forslaget, så var flesteparten i de offentlige forbundene. Midt oppe i all skuffelsen vil jeg gi honnør til LOs ledelse som har behandlet forslaget meget positivt, og som har tatt signalene fra Kongressen alvorlig gjennom den jobben de har gjort. Det vitner om respekt for Kongressens vedtak, og en vilje til å tenke og gjøre noe utradisjonelt for å forsøke å gjøre LO mer attraktiv. Jeg er også kjent med at LO-ledelsen på et tidspunkt var innstilt på å gå så langt at man i prøveperioden ville betale gildet av LOs kasse. Det var prisverdig, og jeg takker for det på forbundets vegne, men *vi* synes det var galt. Det ville være å kaste blått i øynene på folk, når vi likevel om 2 år måtte avvikle de prosjektene som ville bli negative. Med den ulyst som er vist i forhold til de forbundene som har uttalt seg.

Til slutt vil jeg si at vi i Norsk Tjenestemannslag skjønner når

vi har tapt. Vi vil derfor ikke fremme et motforslag til den innstillingen som Sekretariatet har lagt fram for Representantskapet i dag, men vi må få lov til å konkludere med at vår erfaring når det gjelder troverdigheten i LO-familien har fått seg en skikkelig knekk. Jeg begrunner det med følgende:

1. Forslaget om LO-barnehager høstet mange godord både blant brede lag av medlemsmassen over forbundsgrensene, både før og etter Kongressen.
2. Vi oppnådde en enstemmig Sekretariatsinnstilling om videreutvikling av forslaget.
3. Vi oppnådde at av 300 kongressdeltakere stemte bare 27 mot innstillingen; intensjonen i forslaget.
4. Vi oppnådde enstemmighet i utvalget som ble nedsatt i LO, hvor representasjon blant annet var fra Norsk Grafisk Forbund, Norsk Kommuneforbund, Handel og Kontor, Fellesforbundet og Tjenestemannslaget.
5. Etter vår oppfatning har forslaget gjennomgått en unik behandling i LO-systemet. Vi har følt at forslaget hele veien har fått støtte i alle ledd, ja sågar helt på toppen – Kongressen. I dag opplever vi at vi foretar gravelet og det forbundet jeg representerer synes er veldig trist.

Aud Marit Pettersen, Hedmark fylke: Det var trist å lese innstillingen som fulgte saksdokumentene til møtet i dag. Det blir spennende å se hva LO-prosjektet 93 sier, da en ser her at det var kongressbehandlet og når en ser hvor uenige forbundene er. Jeg lurer veldig på hvem dere tror vi som er på arbeidsplassene rundt omkring er. Hvem tror dere at vi er? Vi hadde tillit til dette. Det er mange grunner til det. Rekrutteringen til LO fra kvinner er ganske dårlig. Det er det LO har sett på som et potensiale for å få nye medlemmer. Dette styrker ikke rekrutteringen. De får ikke tro på det. Men det er mange, blant annet YS, som kaprer medlemmene våre. Det skjer på mange arbeidsplasser. De må vi konkurrere mot. Vi kunne lagt noe inn i medlemskapet som gjorde det mer attraktivt. Det kunne også skapt samhörighet. Det hadde ikke vært så dumt om det hadde blitt skapt en holding for framtiden hos de som har barnehageplass. De vet ikke så mye om fagbevegelsen de unge i dag. Hvis vi begynner med de små som skal være framtiden vår, så ville det kanskje være litt hjelp. Barnehagedekningen i Norge er ikke god nok. Den er i underkant av 40%. Situasjonen for familiene er slik at begge foreldrene må arbeide for å ha ei lønn å leve av. Det er

ikke de enkelte selv som velger det, men det er samfunnet som har skapt det slik. For å kunne klare å gå ut i arbeidslivet, må du ha en trygg plass å ha ungene dine. Du må ha trygghet for at de har det bra. Hvis vi hadde hatt LO-barnehager, kunne de ha fått lov til å ha det litt bra. Det er synd at det skulle bli slik. LO satser på et annet prosjekt som heter «Kvinner og økonomi». Jeg håper ikke at det i fortsettelsen blir prioritert på samme måten, for dette omhandler egentlige de samme, og kommer også på banen. Jeg synes dette er trist, men innstillingen ligger der og en får vel ikke gjort noe med den. Jeg håper virkelig at de organiserte tar tak i LO-prosjektet 93 da det kommer, da det er så liten vilje til å tenke nytt, og det er så lite is i magen for å kunne ta sjansen på å prøve noe nytt.

Aud Watnebryn, Norsk Tjenestemannslag: Jeg ønsker ikke å forlenge debatten, men jeg håper jeg blir tilgitt når jeg bemerker gjennomsnittsalderen har. Det gjør jeg ikke for å be dere gå hjem for å bli yngre. Dere leser kanskje ikke Praksis. Jeg er så heldig at jeg har unger i alle aldre, og derfor leser jeg det. Hvis dere lurar på hva Praksis er, så er det LOs ungdomsorganisasjons medlemsblad. De har en omtale hvor flere ansvarlige til-litsvalgte i fagbevegelsen og i politikken uttaler seg om vedta- ket, og det som har skjedd i saken vi nå er i ferd med å avslutte. Jeg vil gjerne gjøre oppmerksom på at Norsk Tjenestemannslags delegasjon ønsker å vise sin misnøye ved å være avholdende ved avstemningen.

VOTERING

Yngve Hågensen: Innstillingen fra Sekretariatet er tatt opp. Punktene er referert.

Vedtak: Innstillingen vedtatt mot 3 stemmer.

«Prøveprosjekt LO-barnehager

Ingress:

Oppsummering og innstilling i prosjekt LO-barnehager med bakgrunn i Kongressvedtak 1989 og senere behandling i LO's organer og i de tilsluttede forbund.

Innstilling:

Prøveprosjekt LO-barnehager lar seg ikke videreutvikle og gjennomføre i nåværende kongressperiode.

Arbeidet med prosjektene avvikles.

De enkelte prøveområdene refunderes dokumenterte, påførte utgifter i forberedelsesperioden.

Bakgrunn:

Etter vedtak om «Prosjekt LO-barnehager» på Kongressen 1989 forberedte LO's Barnehageutvalg saken for Sekretariatet.

Sekretariatet la saken frem for Representantskapet 12. febru- ar 1991 med følgende innstilling:

«Det etableres «prøveprosjekt LO-barnehager» i Alta, på Raufoss og i Drammen.

Barnehagene dannes som tre selvstendige stiftelser.

Stiftelsene registreres under navnene:

«Prosjekt LO-barnehager, Alta

Prosjekt LO-barnehager, Raufoss og

Prosjekt LO-barnehager, Drammen».

Prinsippet vedrørende stiftelsesmodell, den grunnkapitalen LO stiller til disposisjon og vedtektene vedtas av LO's Repre- sentantskap.

Sekretariatet får fullmakt til å foreta oppfølgingsvedtak, innenfor de rammer og forutsetninger Representantskapet gir.

Det etableres særskilte styre for barnehagene i henhold til Stiftelsesloven og Barnehageloven.

Inntil styrene kan etableres slik vedtektene fastsetter, opp- nevner Sekretariatet et interimstyre for hver av barnehagene.

Barnehagene drives etter »Lov og forskrifter om barnehager», samt «Vedtekter for stiftelsen prøveprosjekt LO-barnehager».

Etablerings- og driftskostnader dekkes etter alminnelige regler for barnehagevirksomhet.

Unntak her er det underskudd som vil fremkomme i et totalt regnskap, og som etter vanlig kommunal virksomhet dekkes av eierkommunen, pr. barnehageplass.

Underskuddet for prosjekt LO-barnehager er beregnet til kr 2 120 069,- for hele prøveperioden, fordelt slik: kr 748 567,- (1 år), kr 704 398,- (2 år) kr 667 104,- (3 år).

LO dekker første års underskudd, kr 748 567,- Belastes «Avsetning ekstraordinære tiltak».

Forutsetning er at forbundene dekker underskuddet 2. og 3. år. Beløpet utlignes etter vedtatt fordelingsnøkkel (pr 1/10) før- ste gang på grunnlag av tallene 1/10-91.

De innbetalte midler plasseres på særskilt konto og bestyres i prøveprosjektperioden av et sentralt «styringsorgan».

Sekretariatet oppnevner et sentralt «barnehageutvalg» for

prøveperioden og fastlegger nærmere mandat for utvalget.

Prøveprosjekt LO-barnehager evalueres før LO-Kongressen 1991 som tar endelig stilling til barnehageutbygging og driftsform i fagbevegelsens regi.»

Representantskapet vedtok innstillingen med overveldene flertall.

Konklusjonen for den videre fremdrift av saken var dermed at (sitat 5 ledd i vedtaket):

«Sekretariatet får fullmakt til å foreta oppfølgingsvedtak innenfor de rammer og forutsetninger Representantskapet gir»

Finansiering var en viktig del av forutsetningen for igangsetting av prøveprosjektene. Før Sekretariatet kunne fatte sin endelige beslutning, måtte derfor det enkelte forbunds evne til finansieringsbistand være avklart.

LOs ledelse oversendte full saksutredning til forbundene 28. februar d.å. og ba om avklaring for følgende:

«Finansiering av prosjektet er en viktig del av de prinsippene som er nedfelt i utredningen. Det er en forutsetning at underskudd for 2. og 3. år dekkes av forbundene i henhold til en fordelingsnøkkel beregnet av betalende medlemmer. Dette er en oppfølging av de premisser som ligger i Sekretariatets innstilling til Kongressen og kongressvedtaket.

Før Sekretariatet kan følge opp Representantskapets vedtak om å ta endelige stilling til iverksetting, er vi avhengig av forbundenes positive tilsagn om medvirkning.

På dette grunnlaget ber vi forbundene behandle saken og melde tilbake til oss snarest mulig.

Vi håper på positiv behandling.»

Av LOs 30 forbund har 21 svart på henvendelsen. Siste svar er datert 22. mai 1991.

Skjematisk oppsummert kan svarene grupperes slik:

- 1) *NFATF: Positiv og vil dekke sin forholdsmessige andel slik
- *NGF: rammer og forutsetninger fremkommer i Representantskapets vedtaket.
- *NSF:
- *NMF:
- «NTL: (inntil kr 4,- pr medlem)
- 2) *HRAF: Samme positive bekreftelse som gruppe 1, men under forutsetning av at alle forbund sier ja og

*NKIF: dekker sin forholdsmessige andel.

*NPF:

*NAF:

*DNP:

*NTAF:

- 3) *NFF: Positiv til etablering av prøveprosjektet, men
- *HK: mener LO sentralt bør dekke alle utgifter i prøveperioden.

- 4) *NNN: Negativ til gjennomføring av prøveprosjektet på prinsipielt grunnlag og/eller av mangel på mulig økonomisk bistand fra forbundet.

*SL:

*FEL:

*TD:

*NEKF:

*NKF:

*NTF:

Konklusjon:

LOs Representantskap fattet sitt vedtak på basis av bestemte rammer og forutsetninger. Etter vår vurdering gir ikke forbundenes svar et tilstrekkelig grunnlag for at disse kan oppfylles.

Vår totale vurdering er derfor at «Prøveprosjektet LO-barnehager» ikke kan videreutvikles og gjennomføres i inneværende kongressperiode.

Arbeidet med prosjektet bør avvikles. De enkelte prøveområdene får refundert dokumenterte, påførte utgifter i forberedelsesperioden.

AVSLUTNING

Yngve Hågensen takket Representantskapet for en skikkelig og ordentlig behandling av Representantskapets dagsorden i tråd og pakt med de tradisjoner vi har.

Det er en ting som ikke har kommet fram under dette møtet fordi vi har behandlet konkrete saker, men jeg tillater meg å minne om at det 8 og 9 september er kommune- og fylkestingsvalg i Norge. Det er viktig for denne forsamling hvordan valget ender. Både sammensetning av kommune- og fylkesting, men også som politisk signal i den hverdagen vi nå har og som er

vanskelig. Vi står sammen om å finne bedre løsninger. Jeg håper vi tar jobben alvorlig i de dagene som gjenstår.

Jeg takker for møtet og ønsker dere alle vel hjem.

NAVNELISTE

Norsk Forbund for Arbeidsledere og Tekniske Funksjonærer:

Jørgen Skeie, Arild Arnås

Norsk Arbeidsmandsforbund:

Anders Bjarne Rodal, Audun Åsebø, Odd Gunnar Bråten, Lillian Olsen, Endre Øygarden, Stein Åros.

Norsk Barnevernpedagogforbund:

Bjørn Christiansen.

Norges Offisersforbund:

Peter A. Moe.

Norsk Elektriker- og Kraftstasjonsforbund:

Anders Kristoffersen, Erik Quist, Gunnar Andersen, Terje Aaberg, John Hedin, Helge Tystad.

Fellesforbundet:

Håkon Nielsen, Trygve Johnsen, Kjell Bjørndalen, Kjell Overgård, Svein Hille, Finn Nilsen, Ove Engevik, Egil Andersen, Lars Erik Lilleødegård, Kjell Sørensen, Ivar Johansen, Tor Schwenke, Olav Lindrupsen.

Norsk Fengselstjenestemannsforbund:

Roar Øvrebø.

Norsk Grafisk Forbund:

Anders Skattkjær, Roger Andersen, Sven Hugo Johansson.

Handel og Kontor i Norge:

Finn Wang, Syver Bakken, Jone Handeland, Ole Landsem, Eva Disch, Lillian Karlsen, Olav Larsen.

Hotell- og Restaurantarbeiderforbundet:

Svein Fjæstad, Eva Monica Haarr.

Norsk Jernbaneforbund::

Torgrim Elsrud, Gunnar Vestby, Aslaug Trondsen.

Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund:

Karl Per Olsen, Trond Rostad, Ole Willy Strandhagen, Jan H. Ness, Terje Norevik, Sverre Rauø.

Norsk Kommuneforbund:

Marthe Kjær Andersen, Kåre Bye, Alf Roy Johannessen, Svein Kristiansen, Gunhild Johansen, Nils Haukland, Odd Strand, Mari Sanden, Alberth Eidem, Leidulf Dahle, Eva Karin Busch, Kjell Jamne, Erna Beate Støren, Marit Ramsdal.

Norsk Lokomotivmannsforbund:

Roald Nyheim

Norsk Musikerforbund:

Tore Nordvik

Norsk Nærings- og Nytelsesmiddelarbeiderforbund:

Rolf Frøysland, Leif Lund, Rigmor Andersen, Marit Sørløkken, Henrik Ravndal, Eystein Gaare.

Norsk Olje- og Petrokjemisk Fagforbund::

Ketil Karlsen, Leif Sande.

Norsk Postforbund::

Jan Inge Kvistnes.

Den Norske Postorganisasjon:

Kjellaug Kristiansen Jota, Morten Øye, Ingeborg Sætre.

Norsk Sjømannsforbund:

Olav Bjørklund, Harald Særstein.

Skolenes Landsforbund:

Sverre Worum.

Norsk Sosionomforbund:

Oddrun Remvik.

Tele- og Dataforbundet:

Ernst Kr. Risan, Tore Gulbrandsen.

Norsk Tjenestemannslag:

Aud Watnebryn, Brit Renngård, Klaus Halvorsen, Tor-Arne Solbakken, Torhild Hornslien, Øystein Nesje, Rolf Andreasen.

Norsk Transportarbeiderforbund:

Arne Semmerud, Liv Berit Johnsen, Terje Dahl.

Norsk Treindustriarbeiderforbund:

Anton Solheim.

Norsk Kantor og Organistforbund:

Ivar Mæland.

FYLKENES REPRESENTANTER:

Østfold:

Oddlaug Fredriksen.

Oslo:

Per Klausen.

Akershus:

Berit Lynnebakken.

Hedmark:

Aud Marit Pettersen.

Oppland:

Hanna Røberg.

Buskerud:

Randi Stamnes Larsen.

Vestfold:

Kjeld Pedersen.

Telemark:

Kari Mürer.

Aust-Agder:

Bjarne Robstad.

Vest-Agder:

Magne Raamundsen.

Rogaland:

Svein Fjellheim.

Hordaland:

Arnulf Ingvaldsen.

Sogn og Fjordane:

Edel Karin Leteng.

Møre og Romsdal:

Øystein Holsæter.

Sør-Trøndelag:

Bjarne Saltnes.

Nord-Trøndelag:

Per Lillemark.

Nordland:

Ragnhild Mjøen Eilertsen.

Troms fylke:

Erling Pedersen.

Sekretariatet:

Yngve Hågensen, Esther Kostøl, Arnfinn Nilsen, Gunnar Grimnes, John Stene, Kjell Martinsen, Sidsel Bauck, Arthur Svensson, Liv Nilsson, Jan Davidsen, Einar Hysvær, Terje Moe Gustavsen, Jan Werner Hansen.

Vararepresentanter til Sekretariatet:

Jan Kr. Balstad, Evy Buverud Pedersen, Liv Undheim, Per Gunnar Olsen, Leif Thue, Tore Lundberg, Walter Kolstad, Magnus Midtbø, Erling Oen, Arild Øynes, Finn Erik Thoresen.

Fagorganisasjonens Funksjonærgruppe::

Ann-Cathrin Zalachas.

Arbeidernes Opplysningsforbund i Norge:

Nils Totland.

Revisjonsutvalget:

Margot Kvalvik Fon, Harald Sjom, Bente Halvorsen.

DISTRISKONTORENE:

LOs distriktskontor – Østfold:

Rolf Thore Hildebrandt.

LOs distriktskontor Oslo – Akershus:

Odd Bach, Wenche Paulsrud.

LOs distriktskontor – Hedmark:

Gunnar Pettersen.

LOs distriktskontor – Oppland:

Åge V. Nordby.

LOs distriktskontor – Buskerud:

Roar Løver.

LOs distriktskontor – Telemark:

Knut Liljeberg.

LOs distriktskontor – Aust-Agder:

Arild Stokken.

LOs distriktskontor – Vest-Agder:

Gudmund Gyberg.

LOs distriktskontor – Rogaland:

Erling Høiland.

LO-kontoret, Kårstø:

Kåre Lunde.

LOs distriktskontor – Hordaland:

Vigdis Ravnøy.

LO-kontoret, Lillehammer:

Kåre Karlsen.

LOs distriktskontor – Sogn og Fjordane:

John Bjarne Hjelmeland.

LOs distriktskontor – Møre og Romsdal:

Johnny Røed.

LOs distriktskontor – Sør-Trøndelag:
Kjell Flønes.

LOs distriktskontor – Nord-Trøndelag:
Liv Thun.

LOs distriktskontor – Nordland:
Øivind Silåmo, Hans Nordahl Jensen, Odd M. Bakkejord.

LOs distriktskontor – Troms:
Svein Rasmussen.

LOs distriktskontor – Finnmark:
Ola Finseth, Leif Laurila.

LOs Administrasjon:
Tor Andersen, Juul Bjerke, Vidar Bjørnstad, Johan-Ludvik Carlsen, Jorun Christensen, Ståle Dokken, Knut Endreson, Grethe Fosslø, Erlend Hansen, Tove Haug, Øivind Hvattum, Arnold Johannessen, Dag Johnsen, Jens-Petter Kjemprud, Bjørn Kolby, Leonard Larsen, Egon Ivan Løbekk, Aase Morin, Magne Nedregård, Thorstein Pedersen, Børre Pettersen, Kjell Samuelsen, Kaare Sandegren, Ellen Stensrud, Knut Weum, Knut Arne Sanden (Brüsselkontoret), Ernst & Young..

LO-Skolen:
Jakob Grava.

Samarbeidskomiteen LO/DNA:
Gunnar Berge.

Spesielt innbudte:
Tor Aspengren, Harriet Andreassen, Liv Buck.

Fagorganisasjonens Funksjonargrupper:
Ann-Cathrin Zacharias.

Arbeidernes Opplysningsvesen:
John Bjørne Hjeltnes.

Revisjonsutvalget:
Margot Kvalvik Føn, Måre og Romsdal.

